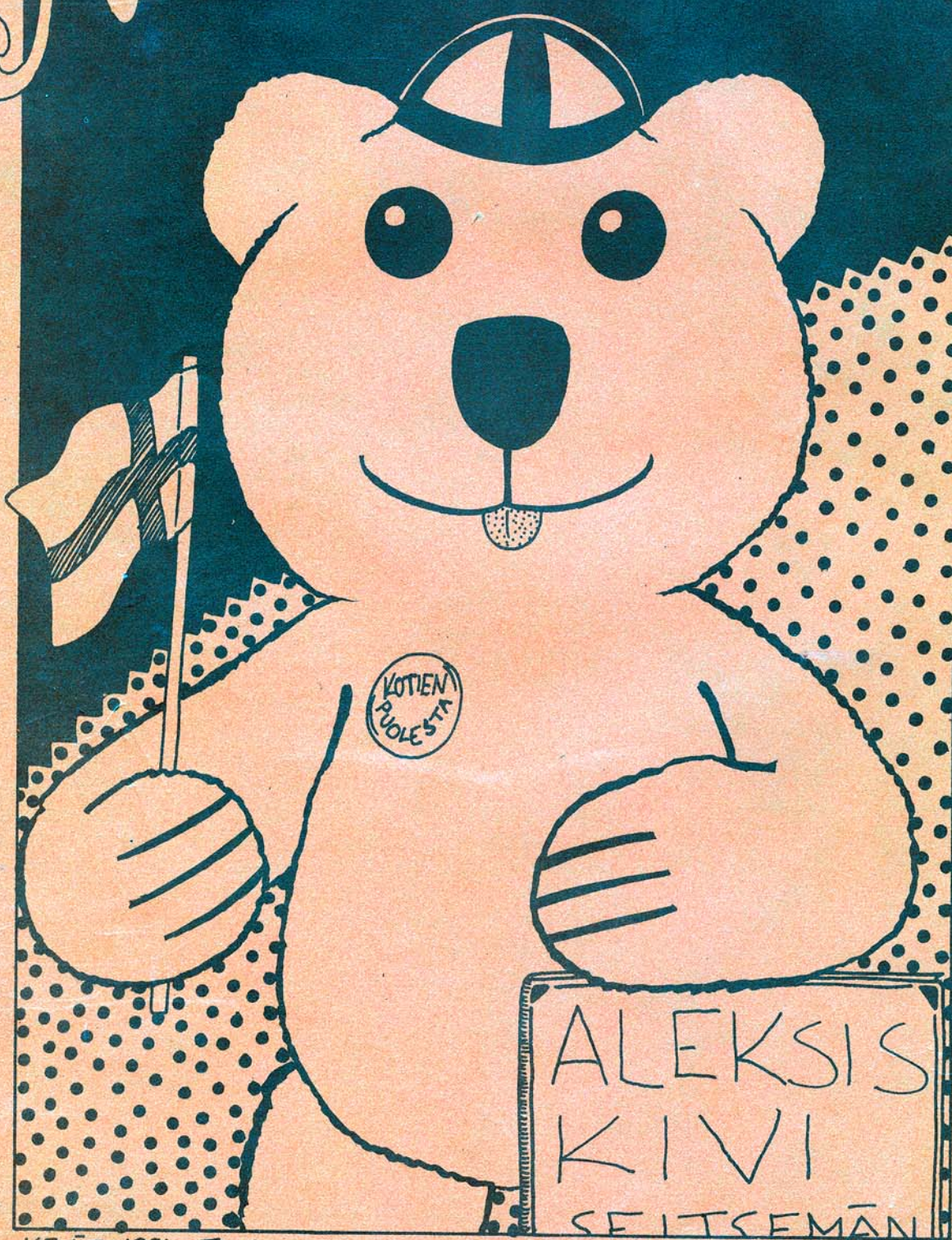

Nalleposti 2

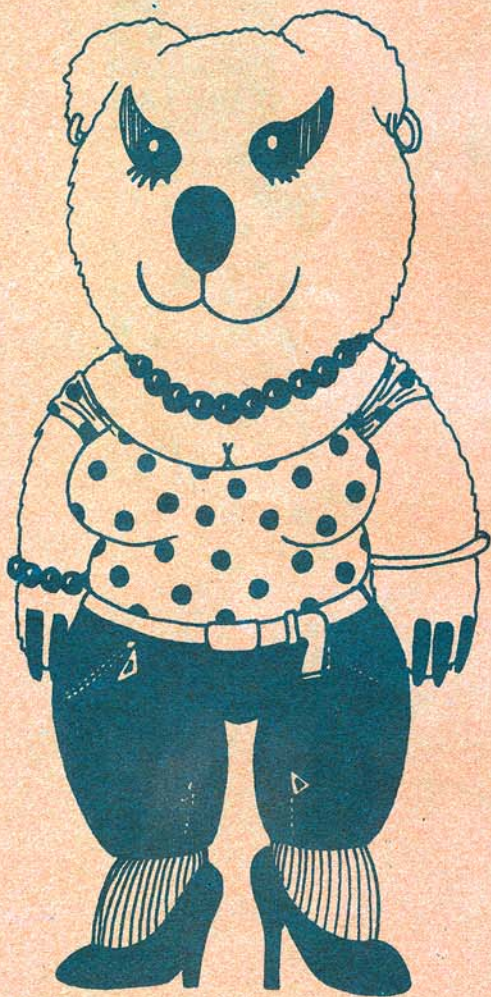

KEVÄT 1981 • TOINEN VUOSIKERTA • HINTA 5 MK • SUOMEN NALLEYHDISTYS OY
• KAUNISTA JA SULOISTA ON KUOLLA ISÄNMAAN PUOLESTA •

NALLEPOSTI 2

• PÄÄKIRJOITUS •

Kaija Saarikettu, rakastan sinua. Pyry Mikkola, rakastan sinuakin. Kuinka loistokkaasti te puolustittekaan maamme mainetta Jean Sibeliuksen viulukilpailuissa. Oi Suomen talousmiehet ja yritysjohtajat, kuinka kunnioitankaan teitä, jotka viime vuonna nostitte bruttokansantuotteen kasvuvauhdin maailman huipulle. Suomen urheilijat, kuinka ihailenkaan teidän voittojanne... äh, en minä tiedä missä te olette voittaneet, kun en yhtikäs seuraa urheilua, mutta joka tapauksessa olette ihania, minä jumaloin teitä. Ja te rockmuusikot, jotka olette nostaneet suomalaisen kevyen musiikin tason ruotsalaisten vastaavaa korkeammalle. Entä sitten suomalaiset elokuvantekijät, jotka nykyisin suoltavat kuin liukuhihnalta pohjoismaiden parhaita elokuvia, kuinka voisinkaan heitä liiaksi ylistää. Sanon vain: kyllä nyt kelpaa olla suomalainen.

Vai kelpaako? Kelpaako olla suomalainen maassa, jossa nuoria uhataan ulkonaliikkumiskielillä, jossa uskontoa pakkosyötetään amerikkasta ostetuilla mainoskampanjoilla, jossa ns. "työläisministerit" veljeilevät oikeiston kanssa, jossa monimuotoinen kieltojen ja käsien viidakko jatkuvasti lisääntyy, jossa ns. kristityt yrittävät pakottaa oman kieroutuneen moraalinsa koko yhteiskunnan moraalisiksi ja jossa vanhat valkoiset kenraalit jälleen yritetään palauttaa kyseenalaiseen kunniaansa.

Ihmettelen. Ihmettelen suomalaista kulttuuria, sen suuria pyhiä arvoja, joita kukaan ei saa loukata. Ja ihmettelen myös noiden pyhien arvojen puolustajia, sillä he eivät ole ainoastaan vanhoja ns. fossiileja, vaan heidän joukossaan on myös paljon nuoria ihmisiä, juuri niitä joiden itse asiassa pitäisi olla murentamassa noiden arvojen perustoja. Esa Saaria yrittävät nujertaa jopa häntä huomattavasti nuoremmat ihmiset vanhojen ties minkä pölyttäneen asian nimiin. Ihmettelen: miten voivat ihmiset, jotka jo nuorina ajattelevat vain salittujen kaavojen mukaan, keksiä uusia rotkaisia ja vaihtoehtoja kulttuurin ja yhteiskunnan kehityksessä.

NALLEPOSTI julk. Suomen Nalleyhdistys oy. (olematon järjestö) (KV)

päätoim: Virobinen
muut toimittajat: Alasoini
Merikanto
ei avustajia, kiitokset heille
kaikille, vielä dankuen
* * *
painopaikka: Limes ry.

toimituksen osoite:
Nalleposti / S. Merikanto
Kolmas linja 19 A 30
00530 Hki 53

"Artikkelikohtainen luettelo vastaavista toimittajista on yleisön nähtävissä Nallepostin arkistossa valtion virastoissa noudatettavan työajan ulkopuolella."

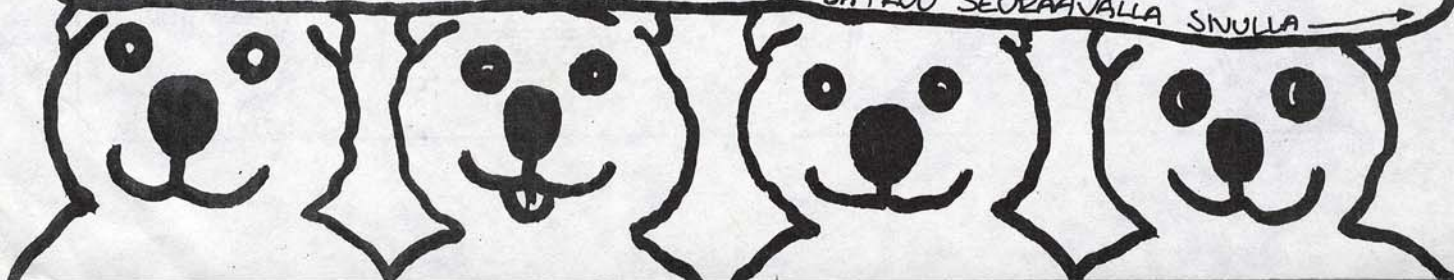
Tervehdys toverit. Gdansk, Gdynia ja rock\$roll eli hallelujaa punaliput. Joo, surullista mutta totta: Jimi Carter jätti USAn presidentinpallin. Ihmisoikeudet eivät korjaantuneet, sotilasjunttien ja salaisten poliisien murhat ja kidutukset eivät loppuneet, mutta aseapu Salvadorin juntalle vielä jatkuu, eikä lopukkaan ennen kuin sissit on taltutettu. Carterin jälkeen astui remmiin Ronald Reagan, ent. näyttelijä, Kalifornian kuvernööri ja äärikonservatiivi. Itsepähän ukon valitsitte usalaiset, joten pitäkää hyvänänne.

Vaan eipä mene muuallakaan maailmassa hääppöisästi: Puolan työläisistä tehdään taantumuksellisia vaikka väkisin, luontoa tuhotaan yhä häikäilemättömämmin, fasismi nostaa päätään, rock\$roll on tylsää, Lennonilla tehdään rahaa ja vanha kunnon Mao on Kiinan nykyisen revisionistijohdon sylkykuppina ym. ym. Altassa luonnonsuojelijat yrittivät estää padon rakentamista, mutta unohtivat räjäyttää kaivinkoneet. USA on järkyttynyt amerikkalaisten panttivankien ns. kidutuksesta, mutta ei puhu mitään Savakin (=shaahin terrorikoneisto) tai Latalalaisen Amerikan (=joukko takapajuisia maita, joita USA käyttää roskatynnyrinään) kidutuksista. Suomen kamaralla heittää K.Suomalainen herjaa luonnonsuojelijoista ja R.Illaskivi hämyistä. Kunnioitan kyllä itse teoriassa kristillisiä arvoja (saatana, enkä kunnioita), enkä tavallisesti puhu rumia, mutta sanon vaan, että vittuako te äärikeskiluokkaisuuden edustajina ymmärrätte, miltä tuntuu kuunnella teidän ällöttävän omahyväisiä mielipiteitänne asioista, jotka eivät teille taida merkitä paskaakaan. Hallelujaa järjestysvalta ja pyhä kansalaistottelevaisuus. Helvettiin kaikki hämyt ja luonnonsuojelijat. Tukka ja pulinat pois.

Eipä silti, kyllä luonnonsuojelijoittenkin strategiassa on mielestäni puutteellisuuksia. Yksi kysymys kuuluu: jos kerran passiivinen vastarinta ei auta, miksette käytä muita keinoja? Moraali on tietenkin hyvä ase, mutta kun vastassa on valtio armeijoineen ja poliisineen (kaikki surullisen kuuluisia ja verisiä väkivaltainstituutioita) on selvää, että pelkkä usko asiansa oikeutukseen ei riitä. Teiltä puuttuu poweria.

Asiasta toiseen. Aikoinaan muuan Uljanov (ruumis nykyisin nähtävissä Kremlin lasikaapissa) kirjoitti kirjan nimeltä **ДЕТСКАЯ БОЛЕЗНЬ ЛЕВИЗНЫ В КОММУНИЗМЕ** eli vasemmistolaisuus lastentautina kommunismissa (teos löytyy esim. tieteellisen sosialismin kirjaston taskukirjakokoisena painoksena). Ottaen huomioon tekijän autoritatiivisen maailmankuvan on varsin selvää, että sellaiset ryhmät kuten vasemmistoradikaalit ja anarkistit saavat kirjassa huutia. Bolsevikkien piti olla vallankumouksen kärjessä ja jos eivät olleet, ne pistettiin olemaan. Nyt on käynyt kuitenkin niin, että kommunistinen puolue NL:ssä on ottanut omien etujensa ja pyhän neuvostosysteemin nimissä tehtäväkseen mm. kaikenlaisten vasemmistoradikaalisten aineiden tuomitsemisen opportunistina. Tämä ongelma tunnetaan nykyisin nimellä NL:n toisinajattelijat (koostuu muistakin ryhmistä). Tällainen vasemmistoradikaalisten aineiden sorto on vaarallista, koska sillä ensiksikin tukahdutetaan yhteiskunnan vitalisuus ja uusiutumiskyky. Toisaalta se tukee kapitalistisen maailman, erityisesti USAn propagandaa ja jättää helposti varjoonsa monet esim. Latalalaisen Amerikan ihmisoikeuksien loukkaukset. NL:ssä vallankumous on kuollut jo kauan sitten.

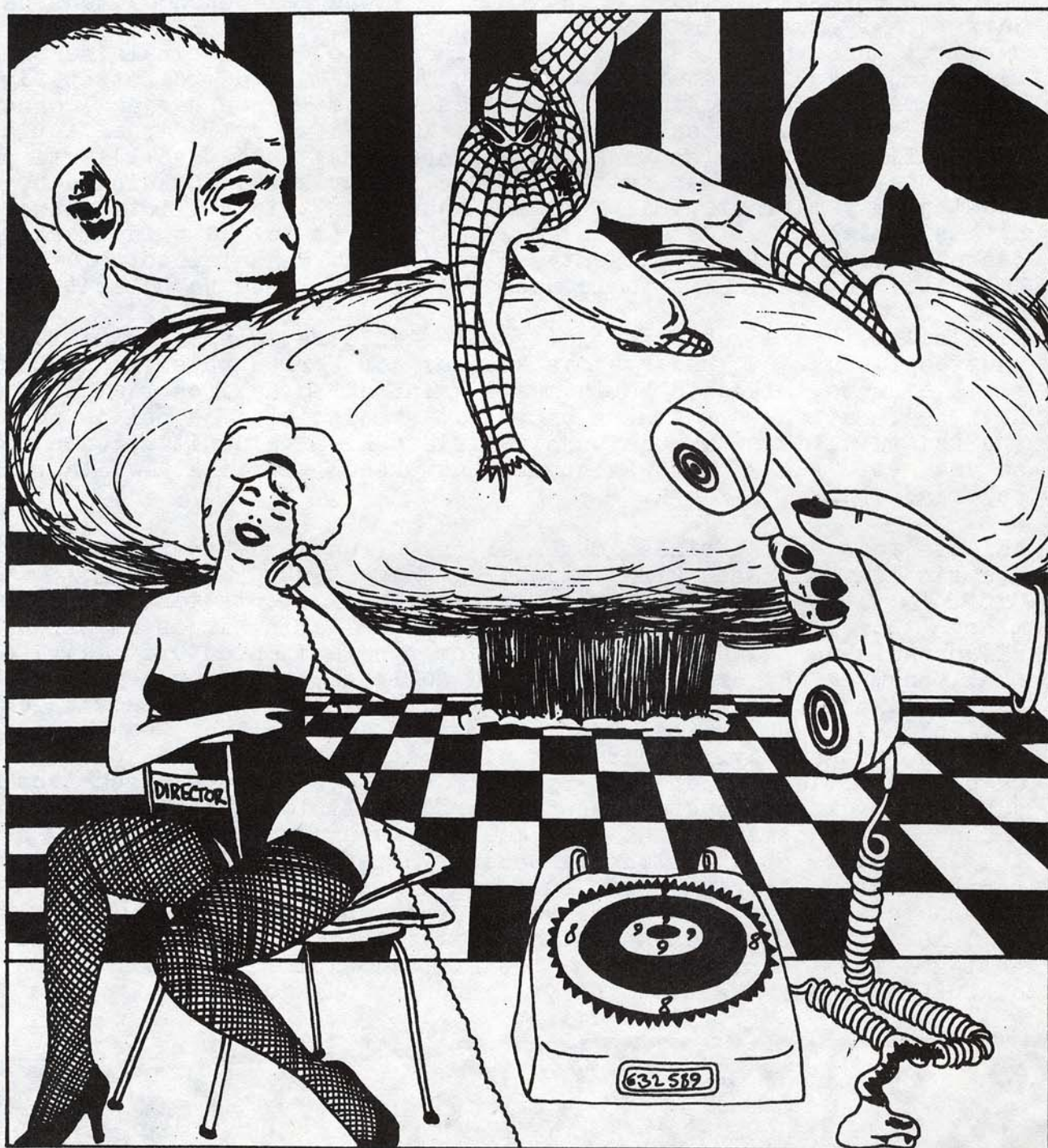
JATKUU SEURAAVALLA sivulla →

Maailmanmence...

Lenin on pistetty lasikaappiin ja Kremlistä tehty kommunismin kirkko. 20. vuosisadan Kristus on jo tullut ja löytyy Moskovasta. Siitä vaan uskovat ja höynähtäneet: mitä ovatkaan Vatikaanissa olevat Kristuksen (sen vanhemman) käärinliinat Kremlin uuden Kristuksen palsamoidun ruumiin rinnalla.

Vielä yksi asia ennen kuin aivot ristiinnaulitaan. Todellista vilpittömyyttä vallankumouksellisuutta on Suomen nuorisonkin keskuudesta vaikeata löytää. Nuorison ns. kapina on epäilyttävän lähellä narsistista "vaatteet on mun aatteet"-linjaa, vai mitä? Mutta ei kai se ole ihmeäkään, sillä siinä nämä ns. nuorison idolit näyttävät tosi hyvää esimerkkiä. Suomen nuoriso; miksi katsotte peiliin, kun pitäisi katsoa ikkunaan? Piip. Piip. Piip. Piip. (TA)

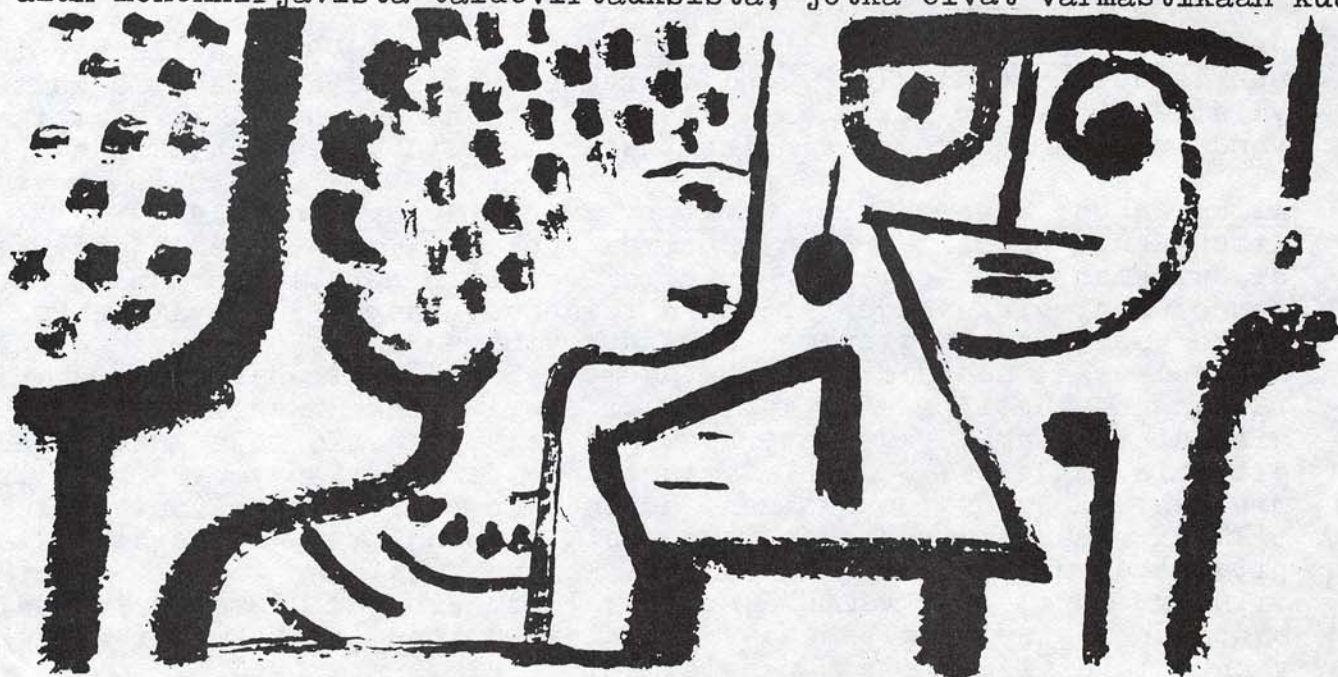
orvoste-
lemme
esitte-
lemme

Taide KIRJOJA

Suzi Gablik: Magritte (Thames&Hudson 1977) enemmän tai vähemmän uusia
Bernard Noël: Magritte (Bonfini Press 1977)
Kaksi kirjaa belgialaisesta surrealistista, joka nykyisin lienee monsignor Dalin jälkeen isminsä tunnetuin edustaja. Siisti, viehättävä älyllinen, ehkä liikaakin; nämä kirjat voi lahjoittaa kenelle tahansa-melkein. Kauas on siis tultu niistä ajoista jolloin surrealistteja pidettiin taiteen kauhukakaroina. Gablikin kirja on näistä kahdesta parempi: se on asiantuntevampi (Gablik oli Magritten jonkinlainen tuttava jne.), laajempi ja tuo hyvin esille Magritten tuotannon vähemmän tunnettuja puolia kuten tämän impressionistiset syrjähyppyt sekä myöhäiskauden veistokset. Kirjojen kuvat eivät mene paljoakaan päällekkäin, joten ne täydentävät toisiaan mainiosti. (KV)
Kirjojen tekstiosista voi sanoa, että Noelin kirjassa on lähinnä vaimon kirjoittajan tulkintoja Magritten tauluista, sellaista "korkealentoista" tyhjänjauhamista, jonka tarkoituksena on todistella kirjoittajan fiksuutta. Gablikin kirjassa on enemmän elämäkertaa-aineistoa, otteita Magritten sanomisista, tekemisistä ja kirjoituksista. Gablikin kirja valottaa Magritten persoonallisuutta, joka taas auttaa ehkä ymmärtämään mitä M. halusi sanoa jutuillaan. Tuo on ainakin mielenkiintoisempaa kuin jonkun ikävystyttävän kriitikon jutut. (SM)

Dawn Ades: Dada and surrealism (Barrons 1978) Alan suppea esitys, kelpaa oikein hyvin jonkinmoiseksi käsikirjaksi. Sisältää keskeisimmät kuva- ja tekstinäytteet. Hyvä alkeislukemisto ja vieläpä halpa. (SM ja KV)

John A. Walker: Art since Pop (T&H Dolphin 1975) Edellisen kirjan kanssa samaan sarjaan kuuluva teos- tämä tosin on englantilainen alkuperäispainos eikä amerikkalainen uusinta- samanlainen käsikirjaseksi sopiva suppeahko yleisesitys lähinnä 60-luvun lopun ja 70-luvun alun monenkirjavista taidevirtauksista, jotka eivät varmastikaan kuulu

Paul Klee: Shopping Girl and Customer 1937 (tempera 10 1/8" x 20")

jokapojan yleistietouteen. Kirjassa esitellään keskeisin esimerkein mm. minimalismi, prosessi-taide, käsitetaide, tilataide, maataide, sekä sellaiset vähän vaikeasti suomennettavat jutut kuin action art, body art ja conceptual art. Näistä suuntauksista ei näin lyhyessä tilassa oikeih voi sen kummempaa selkoa lähteä tekemään, se vaatisi oman juttunsa, mutta jos jotakuta nämä jutut kiinnostaa, niin tästä kirjasta voi vaikka aloittaa niihin perehtymisen. (KV)

Mario Bussagli: Bosch

(T&H Dolphin) 1977

Tämä on pienikokoinen, halpa pokkari, jossa esitellään Boschin kuuluisimmat työt. Kirjan kuvista saa hyvän käsityksen Boschin tyylistä, koska se sisältää runsaasti suurennettuja yksityiskohtia tauluista. Kirjan alussa on lyhyt elämäkerta ja asialliset esittelyt kirjan kuvituksesta. Jos on suurempaa kiinnostusta Boschiin, niin kannattaa hankkia jokin suurempikokoisempi kirja Boschiista, sillä hänen tyykinsä ei ole oikein edukseen näin pienessä kirjassa. (SM)

Denys Chevalier: Klee

(Bonfini Press 1979)

Klee on jo melko pitkään ollut minun suosikitäiteilijäni, se paras. Hänen taiteensa on riemukkaan räjähtänyttä primitiivistä ja leikkimielistä sottaamista, todella hauskaa ja hullua, joten ei siitä sen enempää. Kirjan teksti kuvaa kohtalaisen johdonmukaisesti ja oivaltavasti Kleen taiteellista kehitystä ja varsinkin Kleen asemaa Bauhausissa on valotettu ansiokkaasti. Kuvat on valittu Kleem vähemmän tunnetuista töistä muutamaa vakiovalintaa lukuunottamatta, mikä on tietysti positiivinen juttu. (KV)

Niinsanottua op-taidetta: Bridget Riley: Disturbance, 1964 (maalaukset 173x173 cm), taiteen perustana psykologiset hämmäys (kirjasta Art Since Pop)

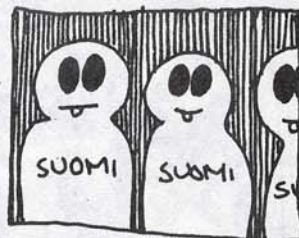
Jewel series: Rousseau, the paintings (Barrons 1979) Todella pienikokoinen taidekirja (vain 7x10,7 cm) suuresta naivistista. Sisältää kuitenkin yllättävän paljon kuvia ja lyhyen esittelyn. Mukana kaikki tutuimmat ynnä lukuisa joukko harvinaisempiakin teoksia. Hyvä lahjakirja. (KV)

Allen Jones: Sheer Magic, text by Marco Livingstone (T&H 1979)

Allen Jones on niitä vähän vähemmän kuuluisia pop-taiteilijoita, mikä ei suinkaan merkitse, että hän olisi jotenkin merkityksettömämpi kuin tunnetummat virkaveljensä. Hänen töidensä aihepiiri on vain ehkä hieman sellainen, ettei se kosketa kovinkaan laajoja piirejä ns. yleisön joukossa: hän nimittäin kuvaa fetisiismejä ja transvestismia, vieläpä sängenesineellisesti: kuvissa ei juuri lainkaan esiinny ihmisiä, ainoastaan kenkiä, kumin verhoamia säääriä, hansikoituja käsiä jne. jne. eli siis taidetta, joka ei taatusti ole feministien ym. moralistien mieleen. Kirja on isokokoinen. Mutta niin ovat alkuperäiset taulutkin, mikä ei minusta ole mikään ihan positiivinen juttu, sillä olen aina pitänyt enempi pienistä tauluista. Kirjan teksti on todella typerä. Siinä mm. yritetään väittää, etteivät Jonesin tauluissa esiintyvät sadomasokistiset yms. teemat johdu taiteilijan omista mielihaluista vaan että niillä yritetään jotain älyllistä. Hah. (KV)

OI ISÄNMAA, SUN POIKAS PELÄNNEET EI KUOLEMAA:

Nuorisossa On Voimaa

Siinä he ovat, meidän poikamme, meidän vanherrat nuorukaisemme, kauniit ja vaaleat, sanalla sanoen isänmaamme puhdassydämiset toivot. He pelaavat pesäpalloa lyseon pihalla kirmaten ja riemuiten ja kun tunti on lopussa, he asettuvat riviin ja marssivat opettajansa, rehdin suojeluskuntalaisen, johdolla luokkaan. Tauon jälkeen alkaa historian tunti. Heidän ajatuksensa tempautuvat mukaan, kun opettaja eloisasti kertoo esi-isien urotöitä. Hän kertoo Kollaan, Summan ja Syvärin sankareista, kertoo Marskista, kertoo punaisen Tampereen häviöstä, kertoo Paasikiven-Kekkonen linjasta ja Helsingin ETYK-kokouksesta ja monista muista isänmaan kunnian hetkistä.

Ja kun pojat menevät kotiin, he tekevät kiltisti läksynsä ja auttavat sitten äitiä. Viimein ilta koittaa ja pojille tulee vapaa hetki. Silloin he menevät kiltisti huoneisiinsa lukemaan Karl Mayn tai Simo Penttilän kirjoja, rakentamaan lennokkeja tai kuuntelemaan Pelle Miljoonaa. Vanhimmat heistä saattavat myös lukea Koskenniemeä tai Linnä ja jokunen selailee peittonsa suojassa myös Rattoa. Mutta eihän se nyt ole synti eikä mikään vaan terveen kasvavan nuorukaisen tunnusmerkki.

Sellaisia he ovat: meidän poikamme. Ja heissä on voimaa...

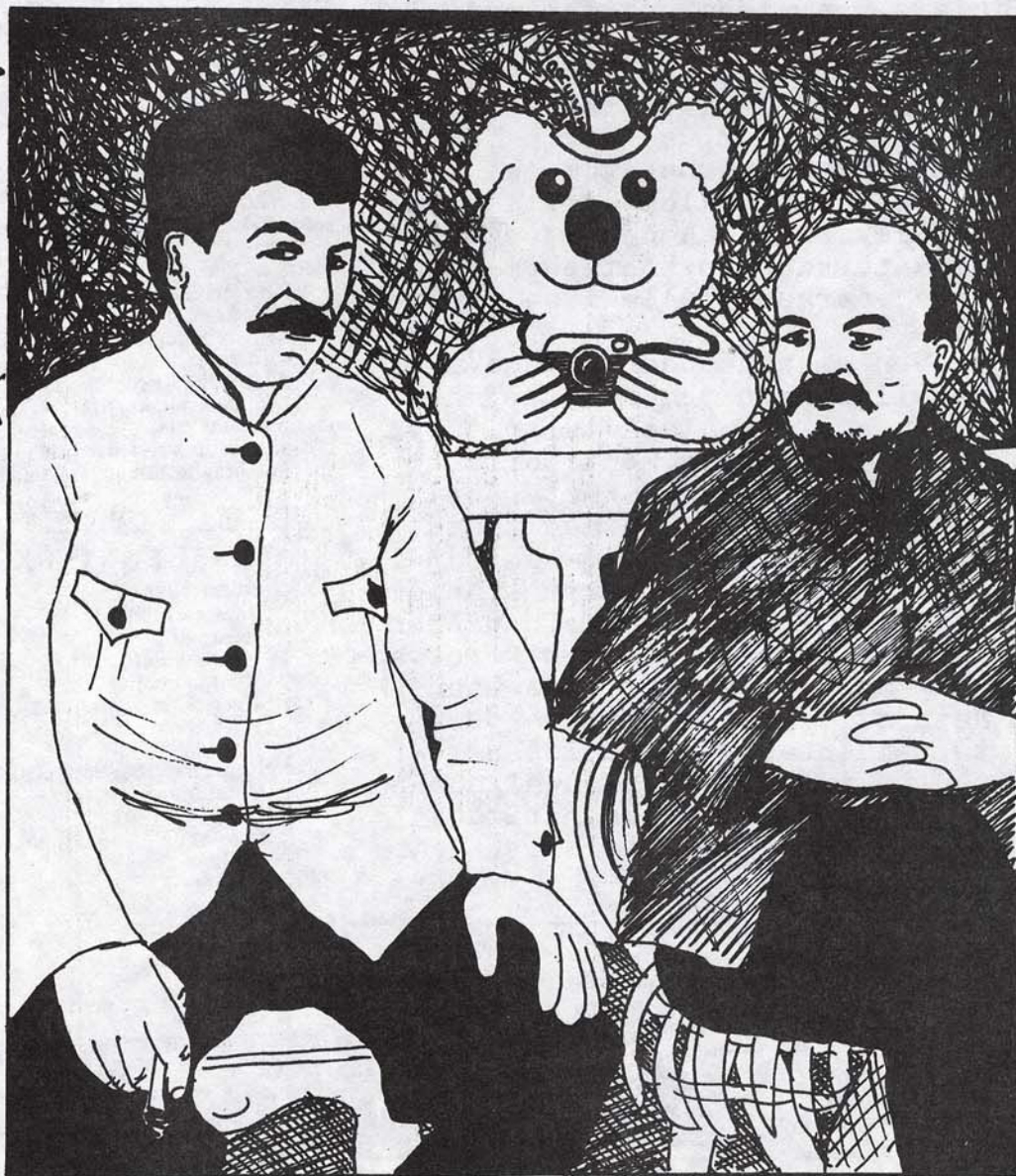
MONESSA
MUKANA:
NALLEPOSTI.

LOE

TUOREIMMAT

UUTISET
(kuten kuvassa)

NALLEPOSTI-
TISTA!

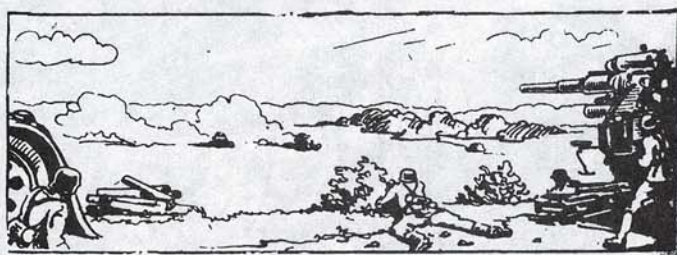
HYÖDYLLISTÄ TIETOA SUOMEN NOUSEVALLE NUORISOLLE: MITÄ ON SOTA

KOLLAASI/ARTIKKELI by KV p YRJO KARILAS

Rakkaat lapset, kuten varmaan jo tiedätte, kuuluu tappaminen olennaisena osana ihmisen perustarpeisiin. Muita perustarpeita-
han ovat mm. syöminen, puhtaus, kirkon ja isänmaan kunnioittaminen sekä muuan tarve josta no...
hmm.

Aina tätä tarvetta ei kuitenkaan ole mahdollista tyydyttää, vaan on aikoja, jolloin muut perustarpeet on asetettu tappamisen edelle ja tappaminen on jopa kiellettyä. Näitä aikoja kutsutaan ns. rauhaksi tai rauhan ajoiksi. Rauhan ajalle on tyypillistä, että tuolloin tappamista saavat harjoittaa vain tietyt etuoikeutetut ihmiset, joita kutsutaan poliiseiksi. Jos tavallinen ihminen rauhan vallitessa esim. ampuu jonkin tunnetun keski-ikäisen muusikon tai muun vastaavan henkilön, joutuu hän yhteiskunnan laajojen joukkojen vihanpurkausten kohteeksi ja on jopa vaarassa tulla itse tapetuksi.

Sen sijaan sodan aikana saa tavallinenkin ihminen tappaa (tietysti vain tätä tarkoitusta varten varattuja henkilöitä, ns. vihollisia) ja häntä jopa palkitaan ja ylistetään tästä hyvästä. Mitä enemmän hän tappaa, sitä enemmän häntä kunnioitetaan ja jos hän oikein paljon tappaa, saatetaan hänet korottaa ns. kansallissankarin asemaan. Näin siis ihmisen oikeus perustarpeidensa tyydyttämiseen toteutuu parhaiten sodan aikana ja täten sotaa voidaan pitää todellisena "vapaan ihmisen" kulta-aikana.

Ilmatorjuntatykettä panssarintorjunnassa.

Henkinen maanpuolustus.

Maanpuolustus tukeutuu oikeaan ja ehjään kansalliseen yhteishenkeen. Tämän ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi tarvitaan monenlaisia toimenpiteitä, joita voidaan kutsua yhteisnimellä henkinen maanpuolustus.

V. 1962 määritettiin meillä henkisen maanpuolustuksen kokonaistehtävä seuraavasti:

»Henkisen maanpuolustuksen tehtävänä on kansakunnan kaikkien niiden henkisten voimavarojen kokoaminen ja lujittaminen, joita tarvitaan rauhan ja sodan aikana valtakunnan valtiollisen itsenäisyyden, alueellisen koskemattomuuden ja laillisen suomalaisen kansanvaltaisen yhteiskuntajärjestyksen puolustamiseksi.»

Henkisen maanpuolustuksen ylin johto kuuluu tasavallan presidentille, valtioneuvostolle ja puolustusneuvostolle.

Pääministeri johtaa valtakunnallista kansalaiskasvatusta sekä kotimaan ja ulkomaiden tiedotustoimintaa. Hänen neuvottelukuntanaan toimii henkisen maanpuolustuksen suunnittelukunta.

VÄESTÖNSUOJELUOHJEITA.

1. Tyhjennä ullakkosi viipymättä palonvaarallisista tavaroista. Ullakolle jäävät esineet on pantava hyvään järjestykseen, etteivät ne estäisi mahdollista sammutustyötä.

2. Saata asuinhuoneesi suojelevalmiuteen; varaa runsaasti vettä ja hiekkaa palonsammutusta varten; poista huoneistostasi palon leviämistä edistävät esineet, kuten kankeat ikkuna- ja huonekaluverhot yms.

3. Varaa itsellesi henkilökohtaiset suojelevälineet (suojanaamari, ensiaputarpeet, ulkoiluun sopivat vaatteet yms.).

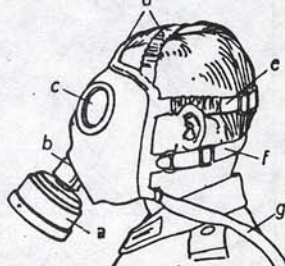
4. Ota selville asuintalosi ja työpaikkasi oma tai lähin suojahuone.

5. Ota selville lähin ensiapuasema.

6. Seuraa radion ja sanomalehtien avulla annettavia väestönsuojeluohjeita ja tiedotuksia.

7. Noudata viipymättä ilmasuojelu- ja poliisiviranomaisten antamia määräyksiä.

8. Osallistu väestönsuojelulain vaatimusten mukaisesti talon suojelutehtäviin ja noudata talonsuojeluvalvojan määräyksiä.

Kasinaamari. a suodatin, b leuka kappale, c naamari, d, e ja f kiinnitysnauha, g kantohihna.

SOTILASHENKILÖKUNNAN ARVOASTEET.

Armeijassa.

- Sotamarsalkka
- Kenraali
- Kenraaliluutnantti
- Kenraalimajuri
- Eversti
- Everstiluutnantti
- Majuri
- Kapteeni (Ratsumestari)
- Yliluutnantti
- Luutnantti
- Vänrikki
- Sotilasmestari
- Ylivääpeli
- Vääpeli
- Ylikersantti
- Kersantti
- Alikersantti
- Korporaali
- Sotamies

Laivastossa.

- Amiraali
- Vara-amiraali
- Kontra-amiraali
- Kommodori
- Komentaja
- Komentajakapteeni
- Kapteeniluutnantti
- Yliluutnantti
- Luutnantti
- Aliluutnantti
- Sotilasmestari
- Ylipursimies
- Pursimies
- Ylikersantti
- Kersantti
- Alikersantti
- Ylimatruusi
- Matruusi

SOTAHUUTO.

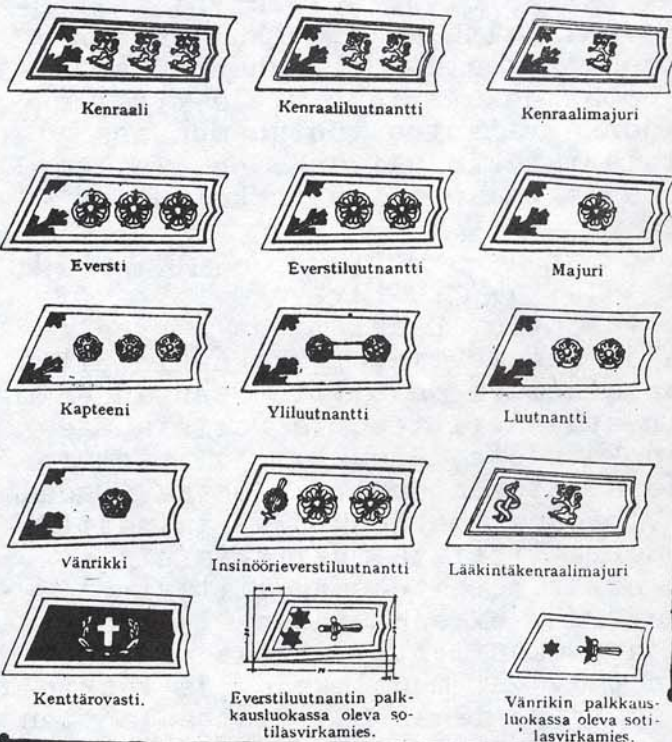
Muinaisten kreikkalaisten sotahuuto oli »alala, alala», jonka Italian fascistit 1922 ottivat uudelleen käyttäntöön. Roomalaiset huusivat taisteluun käydessään »feri, feri», iske, iske! Kristityt itäroomalaiset huusivat »Christe boethei», Kristus auta! Ristiretkeläisten sotahuuto oli »adjuva Deus», auta, Jumala! Vanhat alaksalaiset rohkaisivat mieltään taistelun tuoksinassa »o Jeduch»-huudolla, joka viittasi heidän Thiodut-jumalansa pyhätöön. Suomalaisten sotahuuto 30-vuotisen sodan aikoihin »hakkaa päälle» peljästyi pahanpäiväisesti vihollisia. Venäläiset huutavat »uraa, uraa», joka on johtunut sanasta »hurraa». Englantilaisten sotahuuto on »St. George for England» (Pyhä Yrjö Englannin puolesta), ranskalaisten keskiaikana »Montjoie et St. Denis» ja nykyään »en avant» (eteenpäin), espanjalaisten »San Jago» (Pyhä Jaakko) ja turkkilaisten »Allah esmid.»

Kaikkialla merkitsee sotainen kunto yksilöille samaa kuin sotapäällikön nerous koko sotajoukolle.

Karl v. Clausewitz.

Päällystön asetakin m/58 kauluslaatat arvomerkkeineen.

YRJÖ JYLHÄ: VUOKSEN VARTIO

Omistettu rykmentilleni 31. X. 1939

Tänne me saavuimme rauhan työstä,
liesien loimusta, metsien yöstä,
täällä me seisomme, tänne me jäämme.
kunnes on murtunut taas idän paine
tai tulilaine
lyö yli päämme.

Kauan sun helmaas, mahtava Vuoksi.
heijomomme kynelet virtoina juoksi,
paljon sun uomaas verta jo vuoti,
täällä kun vartijas, peittämät hurmeen,
saatteli nurmeen
keihäs ja luoti.

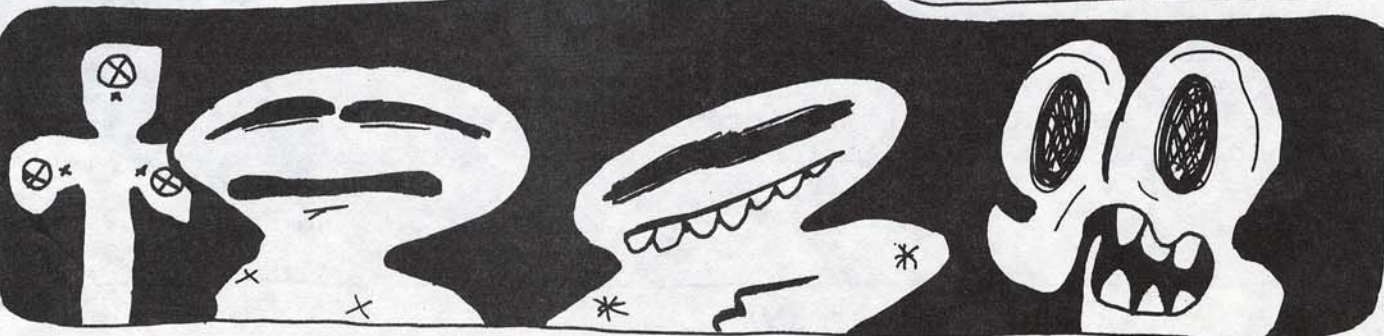
Täällä on taisteltu puolesta maamme,
täällä me vieläkin taistella saamme;
tuima on tahtomme niinkuin rauta.
Vuokseen jos sorrumme kunnian teillä,
suuri on meillä
sankarihauta.

Kenttätykistö.

Tykistön tehtävä on muiden aselajien, erityisesti jalkaväen tukeminen. Se vaikuttaa taisteluun räjähtävillä ammuksillaan. Ratkaistaan aikaan käyttämällä suuria kalusto- ja ammusmääriä. Eri tykkilajiensa mukaan kenttätykistö jaetaan kevyeen, raskaaseen ja järeään kenttätykistöön. Tykistön kantama on yleensä 10–20 km. Uusimpien tykkimallien kantama on jopa yli 30 km:n. Ns. tavanomaisen tykistön lisäksi kuuluu suurvaltojen kenttätykistöön ohjuksia ja raketteja niiden kantaman ollessa useita satojakin kilometrejä.

Kenttätykistö jaetaan yhtymien ja ylijohdon tykistöön. Suurvalloissa saattaa ylijohdon tykistö olla järjestetty tykistödivisiooniksi. Ylijohdon tykistö on moottoroitu. Yhtymien tykistö on yleensä järjestetty rykmenteiksi. Kenttätykistörykmentti käsittää esikunnan ja 2–3 patteristoa sekä tarvittavat tulenjohto- ja huoltoyksiköt eli n. 1 000–2 000 miestä. Patteristoon kuuluu 2–3 tulipatteria, jakautuen 2–3 jaokseen, joissa on yleensä 2–3 tykkiä. Patteristo on tulitaktillinen yksikkö, so. patteriston tuli keskittään yleensä yhteen patteriston komentajan johdossa.

Moottoroidussa tykistössä käytetään hevosten asemesta autoja ja traktoreita. Tykistön liikkuvuutta on viime aikoina lisätty erityisesti moottorilavettisten tykkien käyttöönotolla.

KAPINA-
KULTTUURIEN
RUUMIT
KAUNEUS-
KILVASSA

DADA

JA

SURREALISMI

VASTAAN

ns.

Uusi Aalto

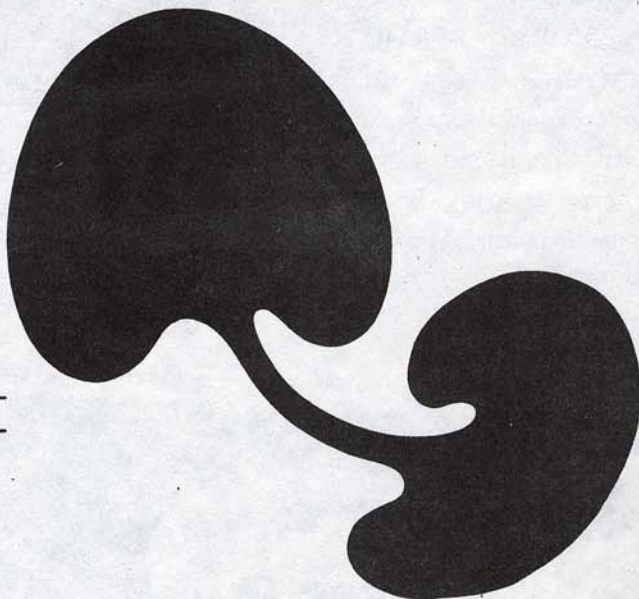
Nalleposti ykkösessä keuhuttiin kahta nyt jo virallisesti kuolleeksi julistettua taidesuuntausta, dadaismia ja surrealismia, ja verrattiin niitä nyt jo myös melko yleisesti kuolleeksi todettuun punkkiin, väittäen edellä mainittuja kahta ismiä kaikin puolin kovemmiksi jutuiksi. Näin me teimme ja sangen propagandistisesti, lyhyillä, perustelemattomilla iskulauseilla. Tämä siksi, että nykyisin ei ymmärretä, eipä edes jakseta lukea, analyysia tai perusteluja, vaan ihmiset tuntuvat haluavan helppoja, valmiiksi ajateltuja iskulauseita, idioottivarmoja käsikassaraita, joilla voi helposti hutkia toisella tavalla ajattelevia. Näitä me emme kuitenkaan pyrkineet kenellekkään antamaan, vaan tarkoitus oli lähinnä herättellä ihmisiä ottamaan selkoa ilmiöstä, joka ei ole vielä tyystin kadonnut aikakausien hautoihin ja jonka vaikutus tuntuu monissa taiteen ja kulttuurin ilmiöissä vielä tänäkin päivänä. No, meillä kuitenkin ehdotettiin perustelemista ja tämän jutun tarkoitus on lyhyesti niin tehdä.

1. Dada ja surrealismi olivat monipuolisempia ja vaikuttivat useammille kulttuurin alueille kuin uusi aalto.

Tämä lienee oikeastaan päivänselvä juttu. Dadaismi ja surrealismi synnyttivät paitsi kuvataidetta ja veistoksia, jotka nekin pitivät sisällään mitä monimuotoisimman aiheiden ja tyylien kentän esim. Duchampista George Grosziin tai Mirosta Magritteen ja Dalista Massoniin, myös elokuvia (Rene Clairin Entracte, Bunuel), julistettaidetta ja valokuvaa (John Heartfieldin fotomontaasit), lehtiä (Dada, Blindman, Rongwrong ym.), runoutta, proosaa ja jonkinlaista näyttämötaidettakin (Cabaret Voltaire). Surrealistista musiikkia ei lie ne koskaan tehty, mutta dadaistien näyttämötaiteeseen liittyi olennaisesti myös musiikillinen kokeilu. Punk ei sen sijaan ole synnyttänyt mitään muuta kuin musiikkia ja joukon lehtiä, jotka artikkeleissaan eivät juuri muuta tee kuin palvovat muusikkoja. Ja tuskinpa nykyisiä punk-fanzineita olisi syntynyt ilman 60-luvulta lähtien versoneen underground-lehdistön luomaa pohjaa.

2. Dada ja surrealismi olivat kokeilevampia kuin uusi aalto oli.

Punk tunsikin alkumuodossaan vain yhden keinon, kovavauhtisen, kaiken alleen jyräävän, pelkistetyn ja latautuneen musiikin, jonka tehoa lisättiin rähjäisellä pukeutumisella ja aggressiivisella lavaesiintymisellä. Tämä oli kieltämättä tehokas keino, mutta se ei ollut mitenkään uusi ja ennennäkemätön, se olikin ainoastaan kiteytymä yhdestä piirteestä, joka rockissa on aina ollut enemmän tai vähemmän mukana. Ja lisäksi: alkuun tätä keinoa käyttivät kaikki, kaikki tekivät samalla tavalla. Vasta nyt kun punkin ja uuden aallon aika on jo ohi, on rockin piirissä

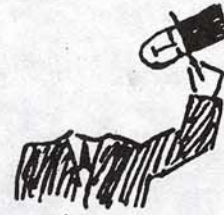
Jean (Hans) Arp. Illustration from *Onze peintres vus par Arp*. Zurich, 1949. Woodcut.

syntynyt kokeilevampaa suuntausta, jonka juuret ovat kuitenkin selvästi uuden aallon maaperässä. Tässä yhteydessä on kuitenkin muistutettava, että tämä kokeilevuus on sangen suhteellista: verrattaessa esim. moderniin konserttimusiikkiin on nykyinen kokeilevuus pikimminkin "kokeilevuutta".

*vue de face
extérieure*

Exterior view

*vue de profil
intérieure*

Interior view

*vue d'en haut
et d'en bas*

View from above and below

Maagitten pirras, erästä kirjeestä

Dada sen sijaan ehti kokeilla ja kehittää uusia ilmaisutapoja ja -tekniikoita ehkä enemmän kuin mikään muu yksittäinen taiteen tyyli-suunta sitä ennen oli tehnyt - tietysti futurismia ja kubismia lukuunottamatta, joille dada tietyissä piirteissään oli paljonkin velkaa. Dadaismin myötä syntyivät mm. Duchampin kuuluisat ready-madet, foneettinen runo oli puhtaasti dadaistien keksintöä, dadaistit muuttivat kubistien keksimän, mutta vain palettiensa täydennyksenä käyttämän kollaasitekniikan omaksi itsenäiseksi taidemuodokseen ja laajensivat kollaasin myös kuvanveiston alueelle, Man Ray kehitti rayogrammiksi nimeämänsä valokuvaustekniikan, joka nykyisin tunnetaan paremmin fotogrammitekniikkana jne. jne. Surrealismi jatkoi dadan aloittamaa kokeilua ja kehittelyä. Surrealistien älynväläyksiä syntyivät ensimmäiset "ihanina raatoina" tunnetut kirjalliset pelleilyt sekä näitä vastaavat kollektiiviset luomukset maalaustaiteen puolella, automatismi taiteen tekotapana keksittiin surrealistien parissa ja se sai konkreettisen ilmauksensa esim. Ernstin kehittämässä frottage- ja grattage -tekniikoissa, "surrealistinen esine" toi uusia ulottuvuuksia veistotaiteeseen jne.

Selkeän kuvan siitä, mitä kaikkea dadaistien toiminta saattoi pitää sisällään, saa seuraavasta Tristan Tzaran Dada Diaryn katkelmasta, jossa kuvataan erästä iltaa Cabaret Voltaireissa: "1916 Heinäkuun 14. - Ensimmäistä kertaa missään. Waag Hall. Ensimmäinen Dada-ilta. (Musiikkia, tansseja, teorioita, manifesteja, runoja, maalauksia, pukuja, naamioita)

Tiukkaan ahtautuneen joukon läsnäollessa Tzara esiintyy, me vaadimme me vaadimme oikeutta kusta monissa väreissä, Huelsenbeck esiintyy, Ball esiintyy, Arp Erklärungs (Lausunto), Janco meine Bilder (minun kuvani), Heusser eigene Kompositionen (kompositioita), koirien haukku ja Panaman jakaminen pianolla ja hännäntyngällä - huudettu runo - huutamista ja tappelua salissa, ensimmäinen rivi hyväksyy toinen rivi julistaa itsensä kykenemättömäksi arvostelemaan loput huutavat kuka on vahvin... Nyrkkeilemistä jatketaan: kubistinen tanssi, Jancon suunnittelemat puvut, jokaisella miehellä oma suuri rumpunsa päässään, melua, neekerimusiikkia/trabatgea bonooooo oo oooooo/ 5 kirjallista kokeilua: Tzara hännystakissa seisoo esiripum edessä... ja selittää uutta estetiikkaa: runovoimistelu, vokaalien konsertti, bruitistinen runo, staattinen runo ideoiden kemiallinen järjestely, "Biri-boom, biriboom... vokaaliruno a a ö, i e o, a i i."

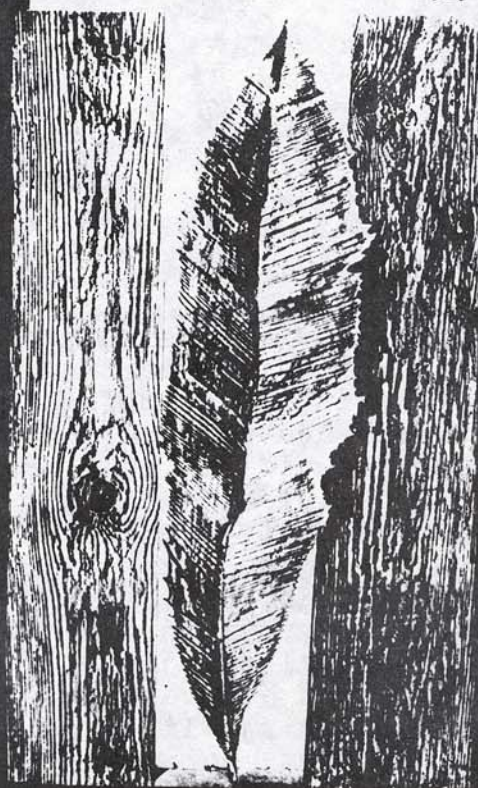
59 MAX ERNST Collage from 'Dragon Court'

Une semaine de bonté 1934

3. Dada ja surrealismi eivät olleet min kaupallisuuteen taipuvaisia kuin punk ja uusi aalto
Tämä on oikeastaan niin selvä asia,

Esimerkki frottage-tekniikasta →

MAX ERNST The Habit of Leaves 1925

Pienlehtijäko 10 20-luvu-
vulla

11

Man Ray. Gift, (1921) 1963. Readymade. Collection Mr and Mrs Morton G. Neumann.

Francis Picabia: Manifeste cannibale dada (1920)

Olette kaikki syytettyjä; nouskaa ylös
Nouskaa, niinkuin nousisitte Marsel-
jeesin tai God Save the Kingin soi-
dessa...

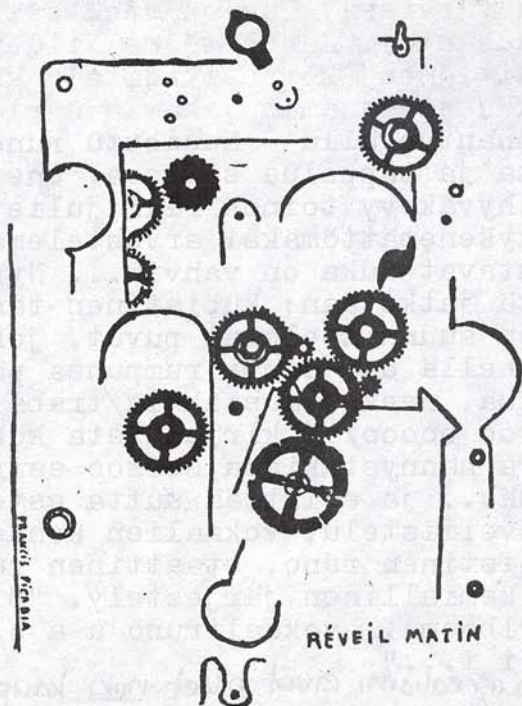
Ainoastaan dada ei haise: se on ei-
mitään, ei-mitään, ei-mitään.

Se on kuin toiveenne: ei mitään
kuin paratiisinne: ei mitään
kuin idolinne: ei mitään
kuin poliitikkonne: ei mitään
kuin sankarinne: ei mitään
kuin taiteilijanne: ei mitään
kuin uskontonne: ei mitään

Viheltäkää, huutakaa, potkikaa ham-
paani sisään, entä sitten? Sen jäl-
keenkin sanon teille, että olette ai-
vokääpiöitä. Kolmen kuukauden kulut-
tua minä ja ystäväni myymme teille
kuviamme muutamalla frangilla.

Esimerkki dadaistien manifestoin-
nista (ylä). →

DADA 4-5

Francis Picabia. Titlepage for Dada, 4/5, Zurich, 1919.

Joku voi väittää, että surrealismin
ja dadan vertailu punkkiin ei ole
ihan asiallista. Mielestäni näissä liike-
ksissä on kuitenkin niin paljon so-
monkottaisia pyrkimyksiä, että ver-
tailulla on jonkinmoista pohjaa. Aina-
kin viholliset olivat samat, kuten ylläole-
vasta manifestista näkyy.

Man Ray omalaatuisista huumoria: silitys-
lappu "Lahja" vuodelta 1921
Rauta ja siihen liotettuja rupealo

ettei paljon todisteluja tarvitse. Dadaistit pyrkivät kieltämään koko oman aikansa porvarillisen taiteen (ja porvarillisuuden yleensäkin) ja tämän vuoksi myös porvarillisen tavan käydä kauppaa taiteella. Esimerkiksi Marcel Duchamp otti ja meni kirjastoon töihin voidakseen tehdä taidetta välittämättä sen taloudellisesta menestymisestä. Myöhemmin kävi tietysti siten, että surrealismin ja dadan vanhetessa alettiin niiden saavutuksilla käydä enemmän ja enemmän kauppaa ja esim. surrealistien maalauksista saa nykyisin maksaa yhtä paljon (jollei enemmänkin) kuin mistä tahansa muusta taiteesta. Jotkut surrealistit alkoivat tehdä rahaa varsin häikäilemättömään tyyliin (esim. Dali), mitä taas toiset surrealistit suuresti inhoivat (esim. Breton, joka velmuili Dalin nimestä väännöksen Asida Dollars).

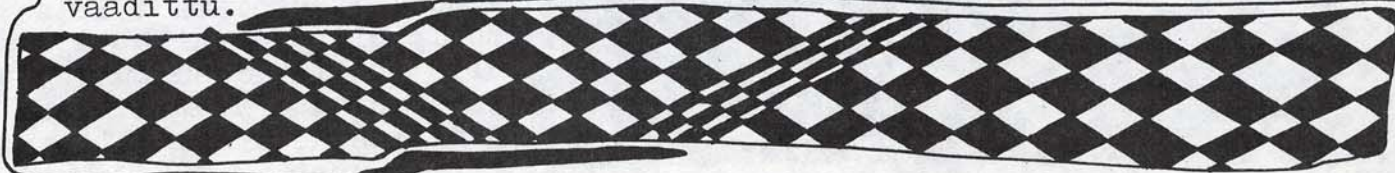
Punk sen sijaan on melkolailla alusta alkaen kuulunut osana siihen kaupalliseen levityskoneistoon, jolla rokkia levitetään ympäri maailmaa. Markkinointia, markkinointia, ensin levyjä sitten paitoja, nappeja, fanzineita, fan-clubeja ja niin edespäin ja niin edespäin. Ole punk! Osta bondage-housut, osta kaulapanta, osta väriä tukkaan, osta hopeoituja hakaneuloja ja partakoneen teriä, osta, osta, ole punk! Osta toki Sex Pistols -kalsarit, niitä saa jo varmasti jostain, mutta milloin viimeksi näit deChirico-teepaidan? Ja onpa muutama suomalainen pienlehtien tekijäkin tunnustanut motiivikseen rahan...

4. Dadaistit ja surrealistit olivat yhteiskunnalliset, tietoisempia kuin punkkarit.

Dadaistit hyökkäsivät sängen nihilistisessä hengessä koko porvarillista yhteiskuntaa ja sen paskamaisuuksia vastaan, etupäässä kuitenkin vain taiteen keinoin. Surrealistien ydinjoukko sen sijaan kovensi tätä hyökkäystä liittymällä kommunistiseen puolueeseen ja toimimalla luokkataistelun päämäärien hyväksi. Kun stalinististen ohjauksen alainen kommunistinen liike ei oikein sulattanut surrealistien kohkaamista, luopui osa heistä puolueesta ja heistä tuli lähinnä trotskilaisia. Eräs näistä oli Breton, joka tapasi Trotskin vuonna 1938 Meksikossa. He kirjoittivat yhdessä manifestin "Pour un art revolutionnaire independant". Osa sen sijaan jäi kommunistiseen puolueeseen ja luopui surrealismista (esim. Aragon).

Punkkareista osa on ottanut kantaa yhteiskunnan asioihin ja osa (ilmeisesti se suurempi) on vain pogonut, ryypännyt ja pitänyt hauskaa. Puolueiden ja politiikan vieroksuminen on - niin hyvä idea kuin se periaatteessa onkin - ikävä kyllä johtanut siihen, ettei halutaakaan tietää mitä systeemin johtajat tekevät. Halutaan vain eristäytyä, vittuilla kuuroille korville, elää systeemin sisällä omaa irtonaista elämää ja antaa systeemin samalla holhota. Se joka sanoo: vituun politiikka, mä en haluu tietää politiikasta mitään, on pahimman lajin orja ja häviäjä. Kuinka voi taistella vihollista vastaan, jos ei edes tiedä tai ota selvää siitä mikä se vihollinen on, miten se toimii, mitä se tekee jne. Toiset sanovat, että anarkismi ei ole politiikkaa, mutta jos ei olisi politiikkaa ei olisi anarkismiakaan. Anarkisti, joka tietää mitä hallitus tekee ja miten se sen tekee, voi ehkä joskus onnistua kaatamaan hallituksen, sen sijaan anarkisti, joka ei halua kuullakkaan politiikasta elää ja tulee aina elämään hallituksen orjana.

Yhteiskunnalliset kannanotot punkin yhteydessä ovat siis paljolti olleet myös jonkinlainen muoti-ilmiö. Puhutaan ja vaahdotaan, mutta aika näyttää ettei kuitenkaan edes itse eletä niinkuin on aiemmin vaadittu.

5. Mitä vikaa sitten oli dadaissa ja surrealismissa?

Lopuksi on vielä kaiveltava esiin surrealismin ja dadaismin puutteita ja vikoja, jotta tämän jutun antama kuva tasapainottuisi. Edellä esitin ne kyseisten ismien hyvät ominaisuudet, joista meillä ehkä vielä nykyisinkin olisi jotain oppimista. Kuitenkaan ei kenenkään pidä luulla, että yrittäisin tässä tarjoilla nykypäivälle dadan tai surrealismin renessanssia. Ei, sitä en yritä, sillä ko. ismeillä oli omat puutteensa, joita ei soisi toistettavan. Näitä puutteita olivat lyhyesti ottaen ainakin seuraavat:

YKSI: Vaikka dada ja surrealismi hyökkäsivätkin porvarillisuutta vastaan, niiden juuret olivat kuitenkin keskiluokassa ja porvaristossa, millä oli omat negatiiviset vaikutuksensa mm. siten, että dada- ja surrealistit eivät onnistuneet kommunikoimaan työväenluokan ja sen kumouksellisten voimien kanssa. Ei onnistuttu riittävässä määrin irrottautumaan omasta taustasta ja näin ollen dada ja surrealismi jäivät molemmat sangen elitistisiksi liikkeiksi, mikä helpotti näiden liikkeiden ajautumista systeemin hyväksymiksi.

(Toisaalta voidaan sanoa, etteivät useat surrealistit ja dadaatit koskaan luopuneet omista ihanteistaan ja kapinallisuudestaan eli että se mikä taphtui koko liikkeelle ei välttämättä tapahtunut yksittäisille ihmisille.)

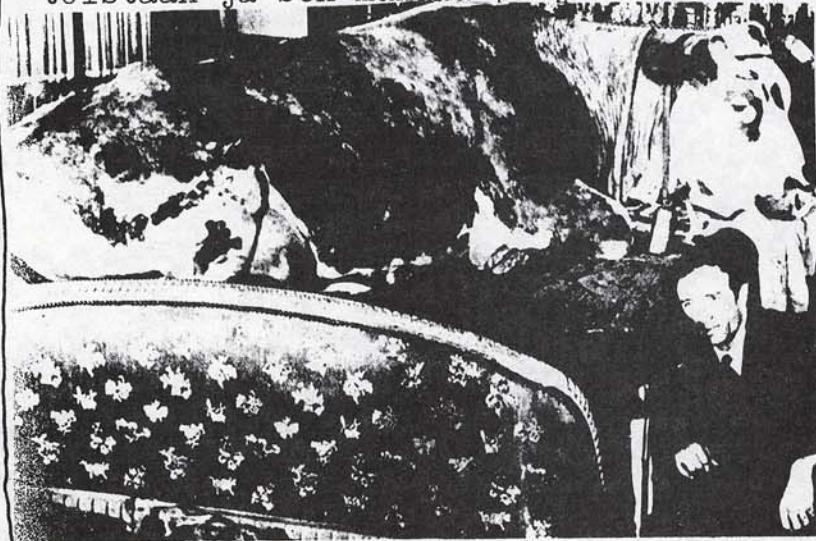
KAKSI: Molempiin suuntauksiin liittyi nuoruuden, sen voiman, kapinallisuuden jne. ihannointi, mikä minusta on sangen höynä juttu, sillä se vasta on hyvä tyyppi, joka on radikaali vielä vanhanakin.

KOLME: Dada- ja surrealistit olivat usein sangen naiiveja ja sinisilmäisiä uskoessaan taiteen mahdollisuuksista muuttaa maailmaa. Taiteella mielestäni voidaan vaikuttaa, varsinkin jos se ei ole elitististä, mutta ei niin nopeasti kuin -istit uskoivat.

NELJÄ: Dada ja surrealismi olivat tavallaan sangen uskonnollisia oppeja. Varsinkin surrealisteilla oli omat pyhät oppinsa, rituaalinsa, pyhimyksensä ja profeetta Breton. Toisinajattelevia kohdeltiin useinkin kovasanaisesti ja tietynlaista ryhmäkuriakin edellytettiin.

VIISI: Dadaistit ja surrealistit olivat - varsinkin jälkimäiset - ~~erittäin~~ tietyllä tavalla aikamoisia tosikkoja: he eivät oikein osanneet nauraa itselleen. Muutenkin heidän touhunsa olivat melkolailla akateemisia ja turhankin tiedostavia. Leikkimielisyys ja leppoisa naiivius heiltä puuttuivat ja se on mielestäni näistä tässä mainituista vioista ehkä kaikkein pahin. Esim. Miro, joka töissään on pyrkinyt jonkinlaiseen primitiivisyyteen, on eksynyt pahasti omaan liian täydellisen tekniikkansa sokkeloihin ja päätynyt tekemään hirvittävän tylsää ja aneemista taidetta.

KUUSI: Vaikka surrealistit pyrkivätkin automatismiin, päättyivät useat heistä liian siistiin ja liian ennalta pohdiskeltuun taiteeseen (kuten Dali, Magritte, Delvaux, jne.). Spontaanisuus katosi heidän töistään ja sen mukana paljon hauskaa.

Luis Buñuel and Salvador Dali. Still from *L'Age d'or*, 1930.

No niin: yhteenveto.

Se on lyhyt ja kuuluu seuraavasti: Edellä mainituista surrealismin ja dadaismin vioista huolimatta rohkenen olla sitä mieltä, että kyseiset ismit ovat kaiken kaikkiaan paljon kiinnostavampi ja innostavampi esimerkki taiteen (musiikki mukaanluettuna) mahdollisuuksista toimia monipuolisena vaikuttajana niin kulttuurissa kuin yhteiskunnassa yleensä kuin punk. Asiasta saa olla eri mieltä. Ihan vapaasti. (KV)

lehti Modot

se

se nauroi aamuisin, itki iltaisin
puhui päivisin politiikkaa,
nukkui öisin tyyny syljestä märkänä

se meni kokouksiin ja puhui
isojen pöytien äärellä fasismista,
se tuli kotiin kokouksista ja etsi
yhteyttä toisiin planeettoihin,
se kuului kirkkoon ja SKDL:ään ja ajoi
valkeita valjakoita
tähtisumun kaarevilla radoilla

ria on yleensä... ja turvemaissa. Ta
kuparilannoitus on eh...

tuhon bussi

bussipysäkillä varjojen mesta,
odottakaa,
odottakaa koko elämäne tuhon bussia:
mukaan haluatte
mutta määränpäästä ette tiedä

luopukaa jo,
repikää setelinne
ja piilottakaa kukkaronne:
tuhon bussissa ei kysytä matkalippuja

Muitakin ravinteit
molybdeenä, kobol
musten yhteydessä
tosten esit
aineide

heilutan vappuhuiskua
keskellä ihmiskunnan talvea
ja katselen torilla
kuinka panssarivaunujen tykeistä
valuu kuoleman harmaa sperma

* Viljavuuden

...attaessa eri aikakausien tutkimustuloksia voidaan vilja-
... sanoa seuraavaa:

Anonyymikasvoinen
lasiher ttua
haudataan
tuuleen.
Plastisia metamorfooseja.
Sen fuusiokädet eivät enää toimi.
Enkelit räjähtävät taivaalle lentoon.
Moogit itkevät sähköhaudoilla.

Kaliuma... isuudet... noususuun-
... mutta tavoitteesta ollaan yleisesti jäljessä, minkä
...oksi näiden ravinteiden lisäämisestä... on huolehdittava.

Katselen itseäni kirjan kannen läpi.
Avaan avattuja ovia ja suljen suljettuja.
Etsin uusia sanoja lukituista huoneista.
Peilissä kasvot. Ryppyinen lasi.
Kitara asekotelossa. Laulut jäätävät tähdiksi avaruuteen.

(14)

RUNOJA

(TA)
...iumia on... Pohjois-
... lääneissä sekä Ahvenanmaala-
... karkeissa kivennäismaissa
...detään 150-300 mg/l. Jos

Keltainen meditaatiotaksi
ajaa Xanadun porttien läpi.
Seison peilin edessä ja
harjoittelen sanaa "vittu".
Ja kerta kerralta se käy
paremmin. Mandrake väittää
olevansa masokisti, eikä
tiedä miten käsitellä
Nardaa.

-Mä en ole ennen ollut
naisten kanssa, se valittaa
ja puree kynsiään. Rouskis.
Rouskis. Narda on mielen
nymfomaani.

-Eikö Theronin taikuri-
koulussa annettu seksuaali-
valistusta? kysyn.
(jatkuu ensi numerossa)

ttökelpoisessa muo
...helle 7 tai sen yli, muuttuu
...muotoon... kasvut pysty

...atriumia, sinkkiä, ...
...utki-
...i-
...essa

noususuun... i-
...uvut, ovat hi...
...uko mainittu ai...
...e, Y- lannosten lisa...
...ei varmuudella vielä voida
...pahtu... joka alueella
...tustat... suuri

...isuudet... noususuun-
... mutta tavoitteesta ollaan yleisesti jäljessä, minkä
...oksi näiden ravinteiden lisäämisestä... on huolehdittava.

...tys on ollut sel-
...huonontui,
...Parantu-
...tui-
...ta

Rohti Tutta Maailman- kuvaa

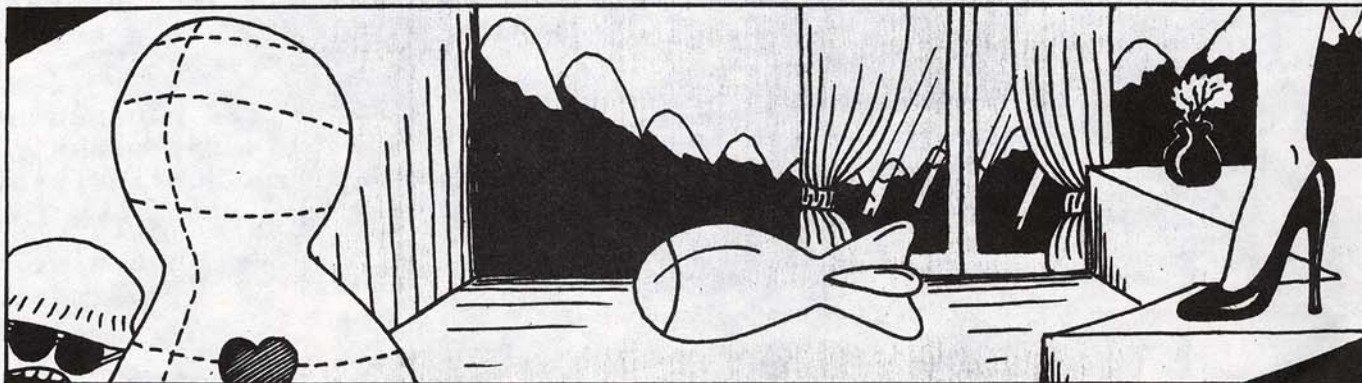
One, two, three, four. Yksinäisessä huoneessa on nonsensit bileet ja taivaalta mulkkaa sisään vihreä kuu. Huoneessa on napalmin tuoksu, mutta ikkunoilla palavat jo anarkian lamput. Syfilistä sairastava käsi yrittää sammuttaa tulen, mutta käden liike on muuttunut tyranniaksi, joten vallankumous on enää oikea järjestys. Sota on alkanut sotaa vastaan, vallankumous valtaa vastaan ja ihmisen taistelu tuhon tuulimyllyjä vastaan. Kuihtuneet puutarhat kuihdutetaan, Sodoman&Gomorran portit avataan tajunnalle ja Hiroshiman pommin muistomerkki on muistomerkki siitä mitä oli ja mitä ei enää tule olemaan.

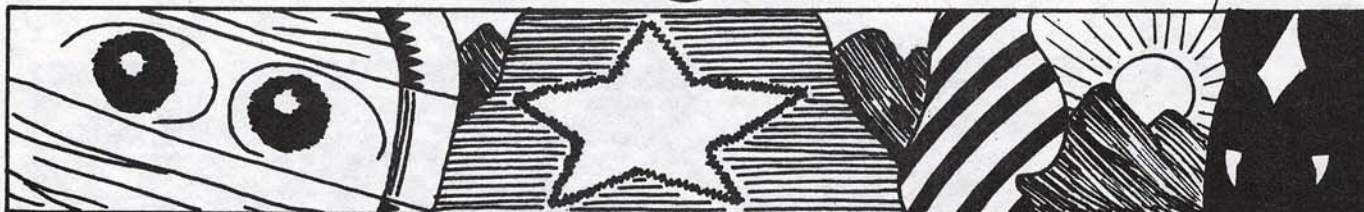
Maa hunajaa, avaruus utopiaa, huoneen katossa on sikojen taivas, uskontojen&aatesuuntien pseudofilosofistinen dynastia. Aivonesteen eloton mascara palaa tyhjiissä silmäkuopissa ja diskomusiikin maalattu hymy suutelee keskitysleirien luisia parakkeja. Sammuneitten toiveiden&unelmien klubien verentahrimat jäsenkortit, puoluekirjat, raamatut, puolueohjelmat, mainoslehtiset jäätyvät kiinni kuolleisiin käsiin ja kädet reväistään irti. Uskonnon&okkultismin kasinot räjäytetään ja rulettien, pörssien, armeija-koneistojen veriset myllyt heitetään ikävän lasikaappeihin Leninin lippalakin ja Jeesuksen käärinliinojen joukkoon. Valta ihmiselle, siis valtaa ei kenellekään.

Tiede on epäily, dogmi hulluutta, mutta ideologia on sairaus. Sotien saatanaalliset messut ja liekinheittimien palavat rukoukset eivät löydä taivasta sen enempää kuin Kainin uhrituletaan. Väkivallan kylmät kädet repivät pahoinvoivien virkakoneistojen rautaesiriput alas. Sallittu humanoidismi, eutanasian moraalinen hallusinaatio, dialektinen antiteoria, dualistinen blues, mustien aukkojen mustat viemärit, unikon kukkien huokaus, sanaton liturgia.

Syntymä, ei vain elämän, vaan myös kuoleman alku. Elämä, vain välinäytös, kuin mainospala ikuisen olemattomuuden viihteeseen väliin. Sinällään arvoton. Kuin luo koiralle heitetty. Ja kuolema, vanha rähjäinen klovni, vaeltaa vuodesta vuoteen meikatuin pahoinvoivin kasvoin kirjaroviolta kirjaroviolle, disco macabren aarnitulien betonisen todellisuuden keskeltä sinisen sirpin ja valkean vasaran jäätävään utopiaan. TV itkee sähköistä spermaa, radio kuolaa hellyyden prostituutiota ja limbo on vain tarkoitukseton riman alitus. Ison veljen käsi eksyy asiakirjaan ja skalpeeraa kirjaimet. Kirjainten särkyneet nivelet naulataan puolueohjelmiin, virastojen arkistoihin, kuoleman kassakaappeihin. Radioaktiivinen suitsutus, sosialismin voodoo, kapitalismin veriset nyrkit, Lippujen&vaakunoiden ruostuneet symbolit isketään jääpiikkeinä sydämiin.

JATKOA →

Demokratia, kuin Salomen tanssi ja kullatulla tarjottimella irti yhteiskunnallisen todellisuuden ruumiista repäisty jäsen: hyvinvointi. Maapallo, kuin pähkinä pirunkalan leukojen välissä. Ja ihmisen ympärillä tähdet, kuin pulleat nyrkit äärettömän suuren esiliinan taskuissa. Maailma palaa, mutta vaahtosammuttimet ovat lukkojen takana. Ihmismassat sortuvat skitsofrenian taistelukentillä, mutta pimeyden trustien kasvottomien pyövelien verenumstat varjot jäävät. Mutta ei enää taistelua leivästä, vaan vapaudesta. Ei enää taistelua paikasta auringossa, vaan paikasta kuutamon pehmeässä valossa. Suuhun tulen&raudan sanat. Nyrkinheristys jumalille. Potku päähän kuolleille kuville.

Marx ja coca-cola eivät jaksa enää kiinnostaa. Totalitarismi ei ojenna auttavaa kättä, vaan pistää stiletillä niskaan. Ruskea jenkkijuoma muuttuu Chilen&Salvadorin uuden aaman väreiksi. Solidaarisuus, veljeyttä valituille veljille. Seksuaalisuus, laimeaa kauppatavaraa lehtien kansissa. Saarnaajien saatana elävät. Psykedelian asiamiehet kantavat suonissaan woodstock-kangastusta vapaudesta, mutta rauhan merkkien hauraat jäsenet vaihtuvat anarkian merkkien kapiisiin tunnuksiin. Tabujen kuolema. Lobotomian orgiat. Ideologioiden myrkyt muuttuvat helposti polttouunien savujuoviksi, paratiisien utopistiset tarhat todellisuuden okaisiksi aavikoiksi ja pasifismin akrobaatit terrorismin aaveiksi. Nykyajan asunto-ongelmat vaihtuvat bunkkereiden, juoksuhautojen ja pommisuojien lohduttomiin seinämiin. Kulttuurikotien rokokoo-sohvat pahvilaatikoiden kosteiksi perseenalusiksi. Meikatut kasvot napalmin tatuoinneiksi. Narsistien kuoleman pelko vaihtuu peloksi elämästä ja se jatkumisesta. Tuhon sinfonia kajahtaa ohjusten syöksyessä radoilleen ja satelliittien laukaistessa tappavat säteensä. Jos haluat kuolla, haluat myös tappaa. Jos haluat olla kahleissa, haluat myös kahlita.

Suomessako sosialistinen vallankumous? Ehei, siihen Suomen työläiset ovat liian hyvin palkattuja ja Suomen intelletkuellit liian tyhmiä. Totalitarismin tie on sekä sosialismin että kapitalismin tie. Ja miksikö vallankumous ja seksi ovat kuitenkin kaksi ainoaa todella mielenkiintoista asiaa? Siksi, että kumpikin vaatii mielikuvitusta ja barbariaa. Siis näillä puheilla betonia Koijärveen, keskiolut kansakouluihin ja pornografia sarjakuvalehtiin.

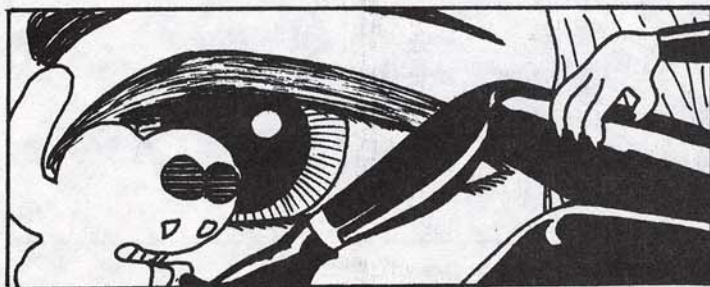
Ei siis punaisia lippuja, eikä pyhiä symboleja, vaan mustia lippuja ja elämän symboleja. Ei dialektista ahtautta, vaan teorialatonta tulevaisuutta.

Elämää jo pelkästään elämän vuoksi.

Tanssia tulen kanssa.

Taistelua vapauden hurmiosta.

Todellisuutta metafysiikan sijaan.

—• Andrión Jettichjewin palpastettu haave •—

Asema Station	Sademäärä Nederbörd	Sadepäiviä Nederbörds- dagar	Ukkos- päivien luku- määrä Antal åskdagar	Asema Station	Sademäärä Nederbörd	Sadepäiviä Nederbörds- dagar	Ukkos- päivien luku- määrä Antal åskdagar
Tulipa Luettu: AJANKOHTAISTA PROOSAA?							
V.I.Uljanov: Valtio ja vallankumous Kirjassaan venäläinen lakimies Uljanov käsittelee porvarillisen valtion luokkaluonnetta ja proletariaatin vallankumousta seuraavaa prosessia aidossa marxilais-engel-revisionistit ym. uuden aallon opportunistit saavat jos jonkin asteista röykytystä osakseen kuka dialektiikan puutteesta, kuka jos-takin muusta syystä, millä voidaan leimata sosialismin petturiksi. Kirjan paras puoli on se, ettei se ole kallista ja, että se sopii hyvin on jossakin määrin töksähtelevää, ja logiikka epäilyttävän yksioiko-ista. Uljanovin hersyvä satiiri, pääsee parhaiten runsain mitoin, pikkuporvareista ja Karl Kautskystä puhuttaessa. Paljon kovempaa tavaraa kuin Esa Saarinen tai Pelle Miljoona. (TA)							
R.Kühnl: Liberalismista fasismiin Thana kirja porvarillisen yhteiskunnan henkisestä ja taloudellisesta noususta klassisen liberalismiin pohjalta ja sortumisesta fasismiin 1. maailmansodan noitasapatin jälkeen. Analyttisesti käydään läpi kehitys 1700-luvun liberalismista 1800-luvun organisoituun kapitalismiin. Sen jälkeen esitetään kuinka totalitaristinen fasismi 1900-luvulla nousi valtaan asevoimien, pääomapiirien ja kirkon tuella. Kova ja pelkistävä kuva porvarillisen yhteiskunnan naamion takana piilevistä taantumuksellisista voimista. (TA)							
R.Luxemburg: Sosialidemokratian kriisi Naiskirjailija, mutta ei mitään lalläriromantiikkaa, vaan saatanan kovaa runoa 1.maailmansodan ajalta. Häväisty, kunniansa menettänyt, veressä kahlaava, likaa tihkuva porvarillinen unelmayhteiskunta seisoo alastomana tuhonsa raunioilla ja revitään kappaleiksi. Punainen Rosa kulkee hautausmaalla proletarin haudalta toiselle ja manaa esiin pirut imperialismin ja Saksan sosiaalidemokraattisen puolueen. Kaunis kirja kauheista asioista. (TA)							
Heinävesi, Palokki	53	38	14	7	13	13	2
Savukoski, Kemihaaran rjv.	52	46	26	20	17	16	11

KOLMEN VUODEN KULUTTUA ON SE HETKI: GEORGE ORWELLIN ENNUSTUKSET TOTEUTUVAT. MUTTA MITÄ? MITÄ TEKEE NALLEPOSTIN TOIMITUS? ME TIETTYSTI PAKENEMME: PAKE-NEMME ISON VELJEN NENÄN ALTA. MEILLÄ ON JO PAIKKA VALMIINA: VUODESTA 1984 LÄHTIEN ON NALLEPOSTIN OSOITE: Huayuantsun, Peking 28 People's Republic of China

SAATANA! OSTA

PULUNHUIJAUS

TAI SAAT KENKÄÄ

NAAMALLES

PH/KARVONEN

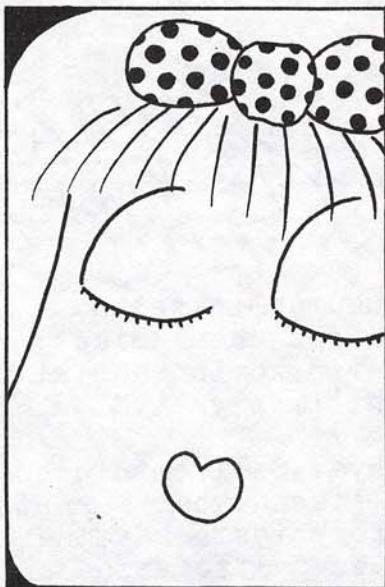
Pekonkupa 11

01900 Nurmijärvi

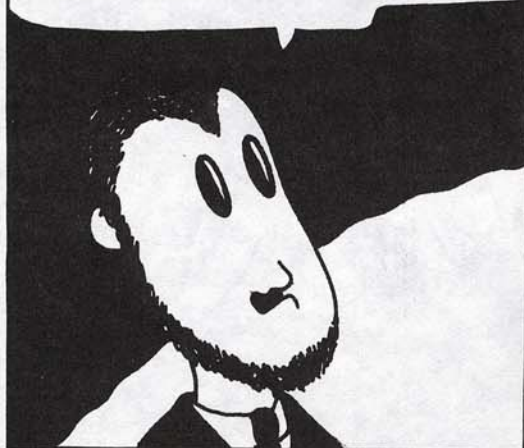
PH 2, PH 3, PH4

kaikki 3MK/KPL

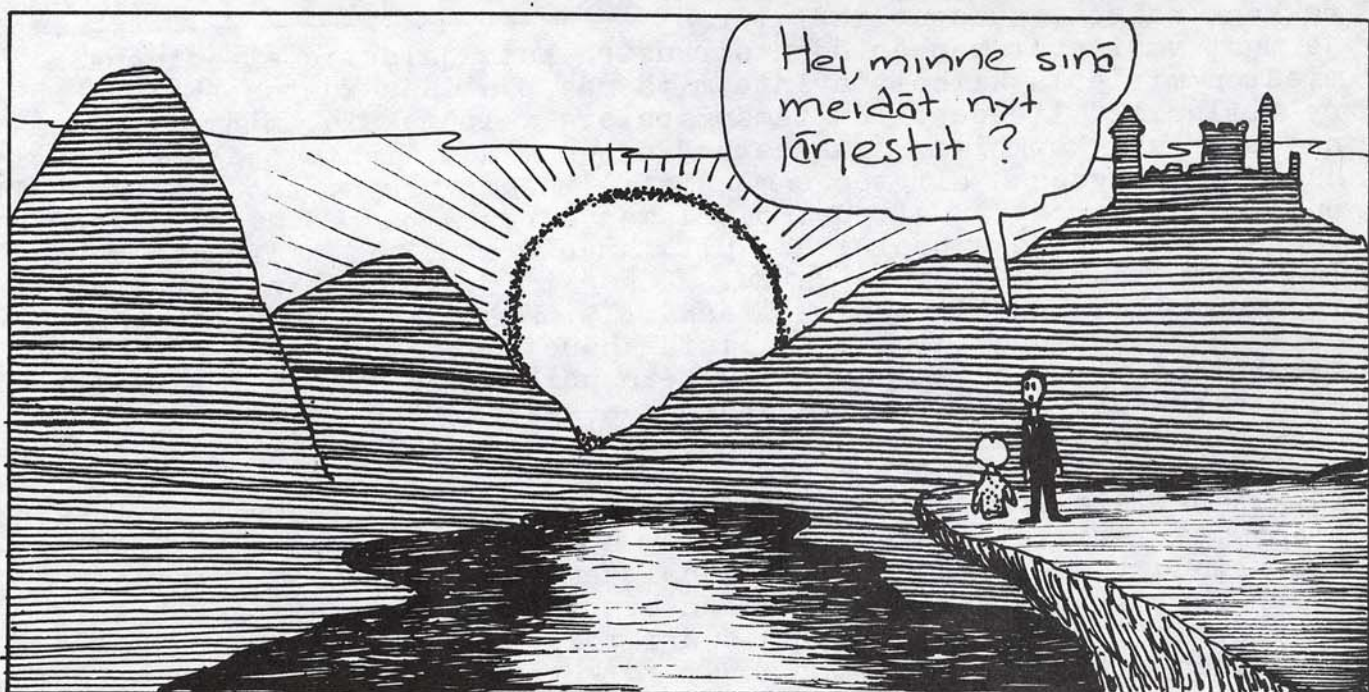
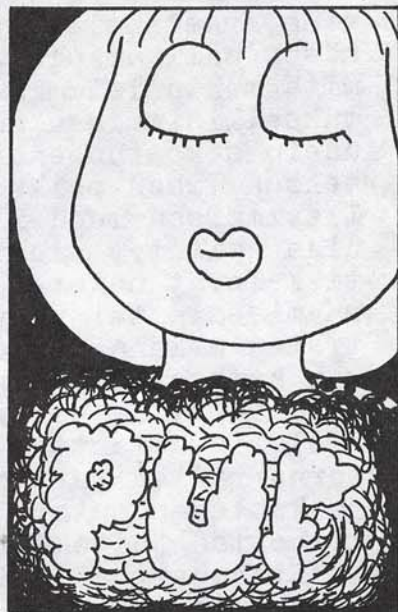

Tuonko sinä kuvittelit?
Onpas melkoisen kookor-
nen... eh...

Hihhiih! Tämähän
on kivaa... Mitähän
minä seuraavaksi
kuvittelisin...

Jatkuu seuraavassa numerossa

KUKAPA MEISTÄ OLISI VIATON ? NALLEPOSTIN MAMMUTTISARJA ALKAA:
SEKSUAALISET POIKKEAVUUDET osa I.

MITÄ ON

Saliromania

UREA
R-KIOSKEI-
HIN?

Yleensä meidän kulttuurissamme vaaditaan, että sukupuoliakteissa noudatetaan melko korkeaa hygieenisyydestä, mikä johtuneekin kaikesta siitä, että seksiä pidetään henkisesti mielessä niin kovin säästävänä asiana. Ennen naimista pitää siis käyttää intiimipyyhettä ja aktin jälkeen pitää huolella peseytyä.

Saliromanistille tämä siisteys on kuitenkin myrkkyä. Saliromania on eräs, varmasti melko yleinen, mutta silti suhteellisen vähän tunnettu seksuaalinen poikkeavuus. Suomeksi voisi saliromaniasta käyttää vaikkapa nimitystä TUHRIMISVIETTI. Yleisesti ottaen saliromaniaa on seksuaalisen kiihokkeen saaminen asioista, joita normaalisti pidetään rumina, iljettävänä, säästävänä, vastenmielisinä jne. Käytännössä saliromania sitten esiintyy mitä moninaisimmissa ja mielikuvituksellisimmissa muodoissa, hyvin usein sekottuneena johonkin muuhun seksuaalisen poikkeavuuden muotoon. Lievimmissä muodoissaan saliromaniaa esiintyy miehillä, jotka nautiskelevat naisten vaatteiden tahraamisesta tai yhdynnästä kuukautisten aikana tai epäsiistien naisten kanssa. Lievempänä saliromaniaa voidaan pitää esim. siemennesteen nielemistä, mauttoman ja räikeän pornografian parissa hekumoimista ja kuulemma mutapainien katselu ym. kiihottaa joitakuita.

Kehittyneempää saliromaniaa sen sijaan on esimerkiksi se, että parakkaat naiset, naispuoliset torsot ja muut vastaavat vanhan ajan sirkusten kummajaiset ovat joidenkin miesten mielestä kiihoittavinta mitä maa päällään kantaa. Esim. Henry Millerillä lienee ollut tällaisia taipumuksia, minkä todistaa seuraava katkelma Sexuksesta: "Eniten minua kiehtoi hänessä se että hänen vartalossaan oli tuo sama aistillinen pyöreys, tuo päärynäkaltainen pulleus ja karehtivuus. Seisoin lavan ääressä pitkän aikaa ja tarkastelin häntä joka puolelta. Oli ihmeellistä, miten läheltä vartaloa hänen säätensä oli leikattu. Jos olisi vedetty vielä yksi viilto, hän olisi päässyt tussukastaan. Mitä kauemmin katselin häntä sitä enemmän minua halutti kyllästyä hänet. Saatoinkin kuvitella käsivarsieni kietoutuvan hänen viehkeän hoikan vyötärönsä ympärille, ~~kuvitella-käsivarsieni-kietoutuvan-hänen-vi~~ kuvitella miten tarttuaisin häneen, sujauttaisin hänet kainalooni ja lähtisin raiskaamaan hänet jollekin tyhjälle tontille."

Kaikkein yleisimpiä saliromanistisia viehtymyksiä lienevät kuitenkin viehtymys ihmisen eritteisiin, kuten hiekeen, räkään yms. sekä varsinkin kiinnostus virtsaan ja sen juomiseen tai ulosteiden syömiseen (koprofagia). Urofiilit puolestaan ovat henkilöitä, joita voi tavata yleisissä vessoissa: heidän suuri toiveensa on, että joku virtsaisi heidän hattuunsa tai taskuunsa. POIKKEAVALAKO? TIETYSTI, MUTTA EHKÄ MYÖS HAUSKAA. SUOKAAMME JOKAISELLE VAPAAUS NAUTTIA: ALAS TYHMÄT MORALLISÄÄNNÖT. (KJ)

TAIDE ON HUIJAUSTA

Jokaisella meillä on ikioma todellisuutemme, oma totuutemme, joka koostuu osin yleisesti todeksi hyväksytyistä ns. "tosiasioista" eli esim. tieteellisestä tiedosta ja osin täysin subjektiivisista näkemyksistä, kuvitelmista, uskomuksista jne. Jokainen ihminen näkee maailman oman mielensä suodattimien läpi ja elää siis tavallaan omassa todellisuudessaan. Ei tiede, eikä varsinkaan taide voi välittää ihmiseltä toiselle objektiivisia tai absoluuttisia totuuksia, sillä kokeellisinakin tutkimus tai realistisinkin taideteos perustuu aina laajaan joukkoon tosi rankkoja perusoletuksia siitä, miten asiat ovat tai miten niiden tulisi olla.

Näin ollen ainoa, mitä taiteilija voi tehdä, on yrittää tuoda esille omat mielikuvansa, tuntemuksensa, mielipiteensä ja -halunsa ja niim pois päin, niin hyvin kuin mahdollista. Kuitenkaan ne eivät voi koskaan välittyä täysin oikeina ja vääristymättöminä ja siksi-vaikka taideteos tekijälleen olisikin täyttä totta- se kokijalleen/joilleen on aina enemmän tai vähemmän valhetta: Niinpä taide on aina ~~suorasta~~ huijausta, ei mitään muuta, ei enempää eikä vähempää kuin huijausta, eikä taiteilijalla mielestäni ole olemassa muuta mahdollisuutta kuin olla rehellinen itselleen ja tekemisilleen- ja yrittää huijata muita mahdollisimman hyvin.

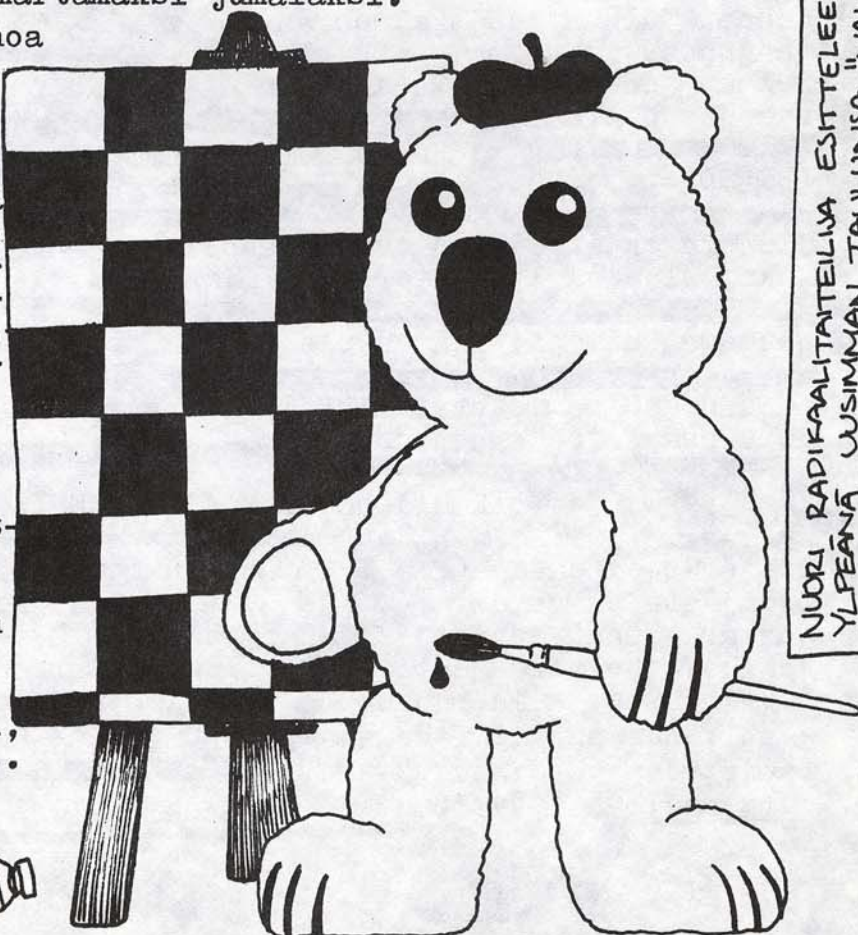
Tämä rehellisen huijaamisen vaatimus toteutuu parhaiten silloin, kun taide on spontaania. Jos taiteilija yrittää liikaa hioa, järkeillä ja parannella, ei se ole enään rehellistä häntä itseään kohtaan. Hän menettää tuolloin jotain; oman tekemisen ja luomisen ilonsa. Taide on leikkiä, ei työntekoa. Taiteen ~~tekemisen~~ tekemisen tulisi olla hauskaa ja nautinnollista, ei raskasta tai vastenmielistä.

Taide, joka yrittää olla esittävinään suuria totuuksia, joka on olevinaan syvällistä ja joka väkisin yrittää tunkeutua kokijoilleen jonkinlaiseksi auktoriteetiksi, on huijauksista suurinta, mutta sitä ei voi hyväksyä, sillä taiteilija, joka luulee tietävänsä totuuden, vetää myös itseään huulesta; hän on tyhmä taiteilija, "syvällinen ajattelija" joka suoltaa kuin liukuhihnalta "ikuisia totuuksia" ja päättyy lopulta tomuiseksi, kaikkien kumartamaksi jumalaksi.

Siispä: taiteilijan ainoa mahdollisuus taitaa olla se, että maalaa tai mitä tahansa tekee, niin tekee sen oman mielensä mukaan ja omaksi huvikseen. Oman mielikuvituksensa tuotteiden tarjoaminen toisille on huijausta, mutta positiivista sel-laista. Jos taiteilija sen sijaan alkaa esittää omia illuusioitaan totena tai yrittää kossiskella yleisöä jäljittelemällä tämän illuusioita, syyllistyy hän johonkin todella surkeaan ja surkuteltavaan... johonkin...no tämä on vain minun mielipiteeni, älkää te minua usko...

(KV)

(22)

NUORI RADIKALITAITEILIA ESITTELEE
YLPEÄNÄ USIMMAN TAULUNSA "VAI-
KUTELMIA SHAKKILAUDASTA".

Helvettiin Groucho Marx&Lenin.
Helvettiin Coca-Cola Ltd. ja
monikansalliset banaaniyhtiöt.

Good golly miss molly-
kuka lienetkin.

Rock ei voi olla elämäntapa.
Siitä puuttuu voima.

Jostakin kaukaa lähenee Tellusta
radioaktiivista säteilyä sisältävä
meteoriarmaada, joka uhkaa tuhota
koko planeettamme. Tämän katalan
(tai sanoisinko jopa kamalan)
hankkeen takana on maasta Satur-
nukseen karkoitettu hullu tiedemies
MGX3. Miten käy planeettamme?
Ehtiikö Teräsmiehen veljenpoika
laukaista ajoissa valtameren
pohjassa sijaitsevassa kryptoniu-
m-bunkkerissa olevan tuhoajaohjus-
virtapiirin vai toteutuvatko hullun
tiedemiehen aiheet? Vastaus: ei ehdi.
Räiskis. Pum. Pam. Aarrghh...Poks.

pirstoutuen kohti aurinkoa
raudan&veren liikkeenä
buddha, marx, voodoo
ylösnousemuksen strip-tease
anarkian sähköarkuista
rokkaamaan
ruusun kuiskaukseen
tai konepistoolin
veriseen messuun

JUMALUUDEN RAJA/
PSYKEDEELISIÄ LAULUJA

En pidä Rockefellerereistä
(liian vähän rahaa).

Patologian lapset on heitetty
takapihan roskapönttöpsykedeliaan.
Siellä ne leikkivät. Siellä ne leikkivät.
Pää täynnä hallelujaa ja silmissä
toiveitten kusiputkat. Eikö niiden
ole siellä hyvä olla?

Guatemala 1954
Kuuba 1961
Dom.tasav.1965
Chile 1973

Ulrike Meinhof kuoli turhaan.

Sarjakuvaproletarismin
nousu ja tuho.

Jeesus ei pelasta, eikä Marx ole työläisen ystävä.

Jadehohtoiset katulamput sormien
hypnoosi. Narkoosisirkuksen prima-
donnat tulevat ja skalpeeraavat
tajunnan. Idealismi on kuollut.
Get up and boogie. Maailma on
sikojen haaremi.

Neljäs ulottuvaisuus
odottaa meitä
sardiinipurkissa.

En pidä Rockefellerereistä.

LSD=SDP=typerää.

Mustanaamio=naamioitu
homo.

Jeesuskin rokkasi.

Mielisairaalan tietokoneessa
on tiedot sinustakin.

Olen masokisti. Olen terve masokisti.
Kuka haluaisi lyödä tervettä miestä turpiin.

Gautaman nimeen: zen ei ole Jumala.

Mandrake&Narda&Mandrake&Narda
Jeesus&Mandrake&Jeesus&Mandrake
Jeesus=Mustanaamio
Mustanaamio=neekeri,puertorico-
lainen spurgu

Meidän unelmamme ovat näkkileipää,
jota hampaaton suu jauhaa.

Jeesus ei pelasta.
Sartresta en tiedä.

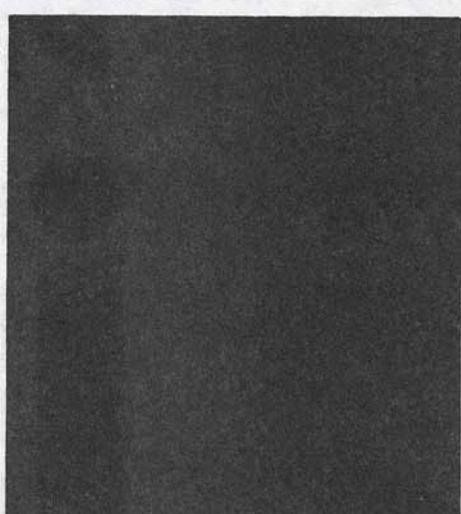
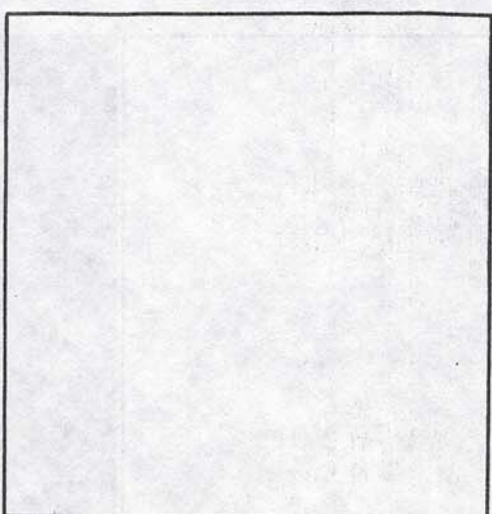
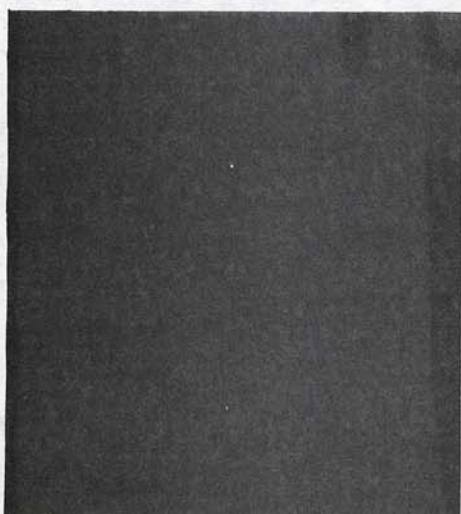
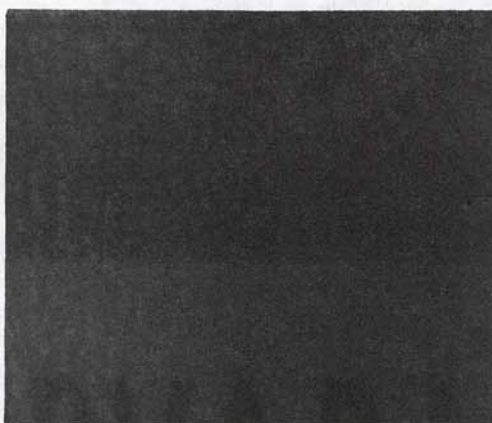
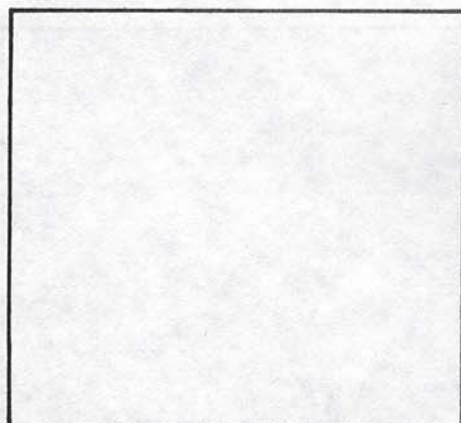
KOHTI UUTTA MAAILMANKUVAA

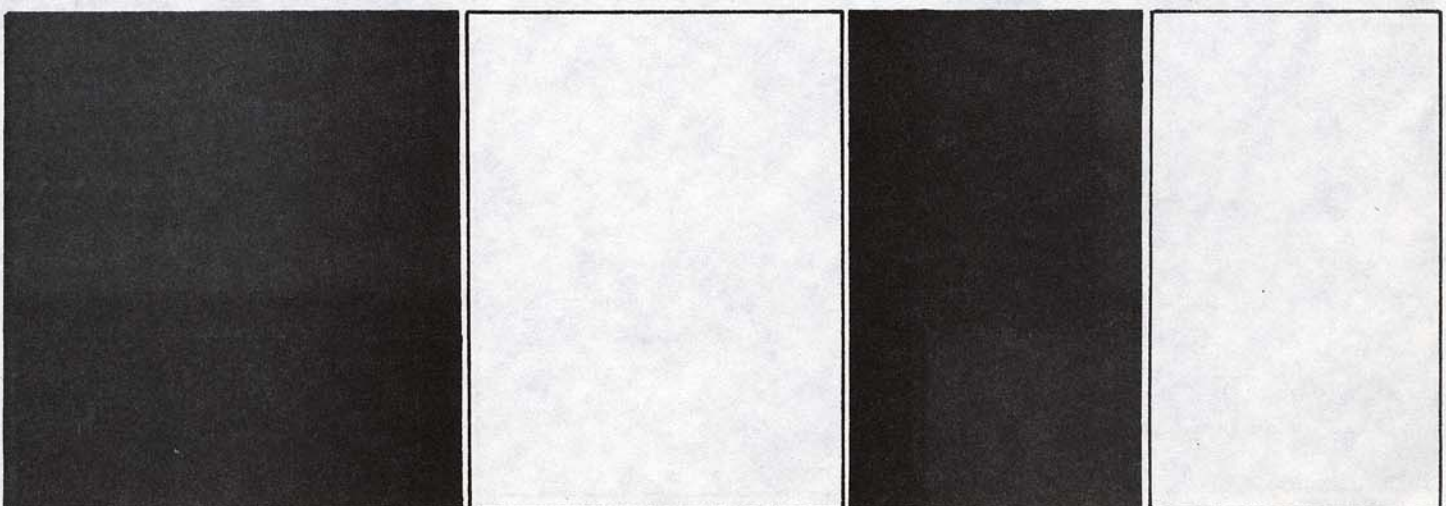
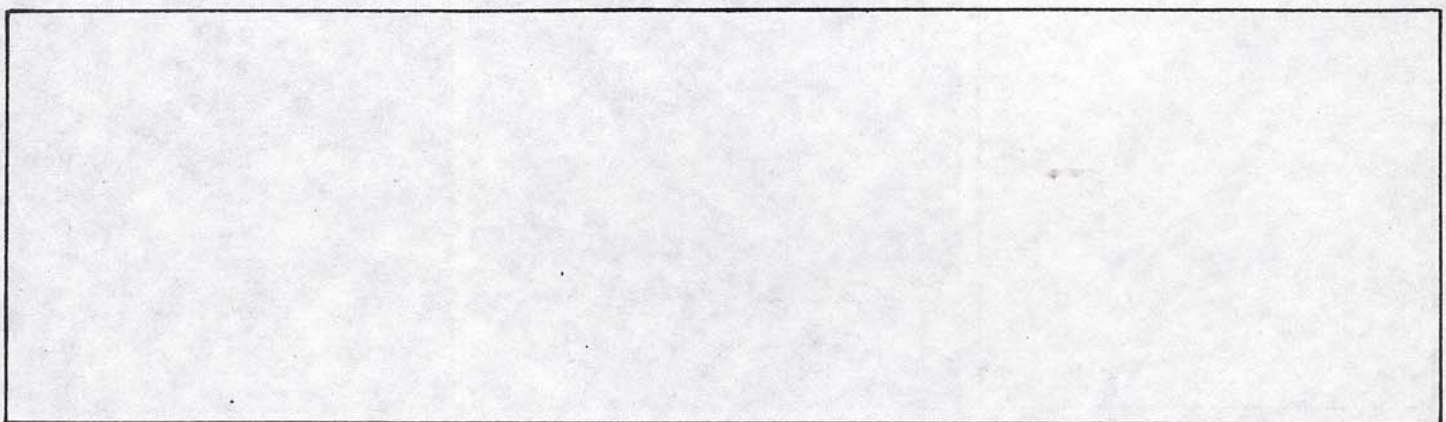
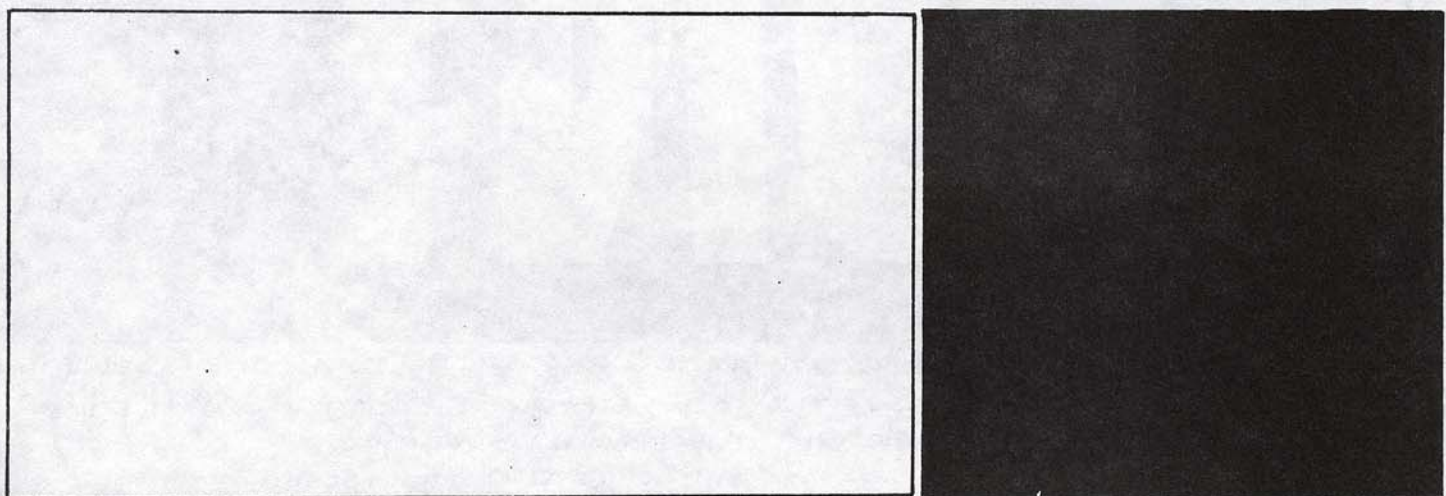
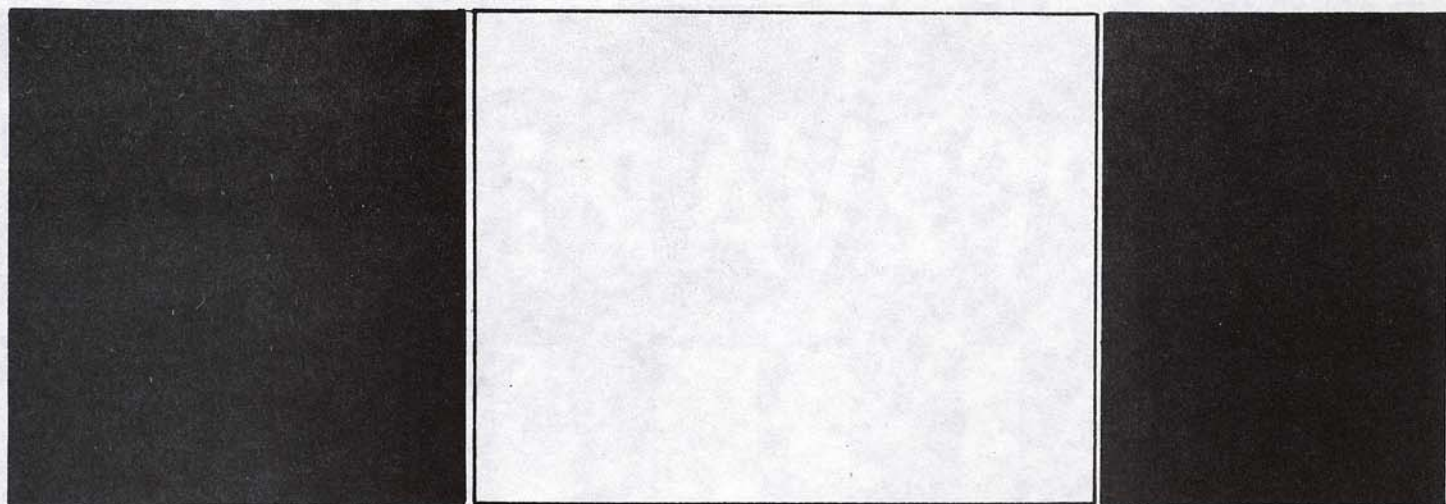
Odysseus-ei enää
Troijasta palaava
sankari vaan väsynyt
vanhus, iho pergamenttia,
luut hauraat kuin ruoko-
keppi: hän palasi Ithakaan
todisteena yhteiskunta-
järjestelmän kyvyttömyydestä&muuttumattomuudesta.

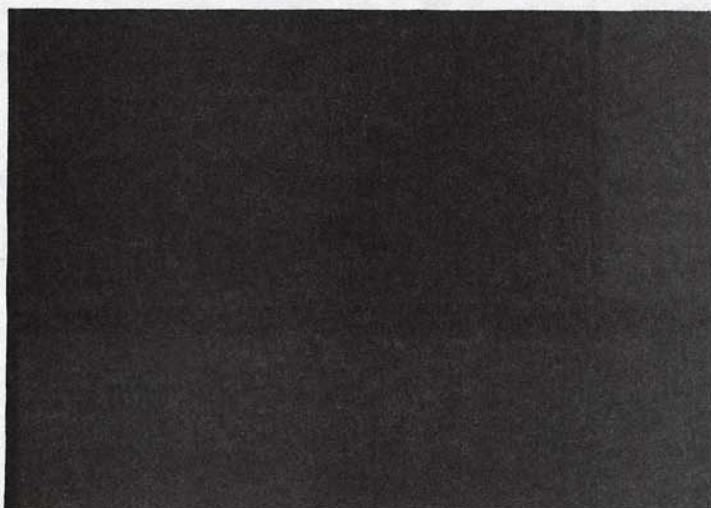
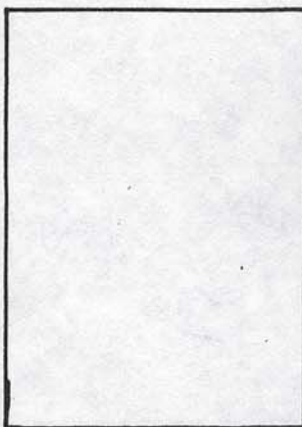
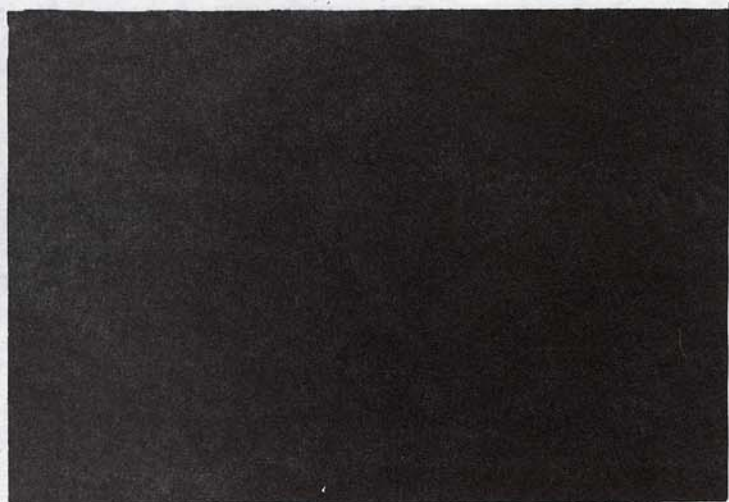
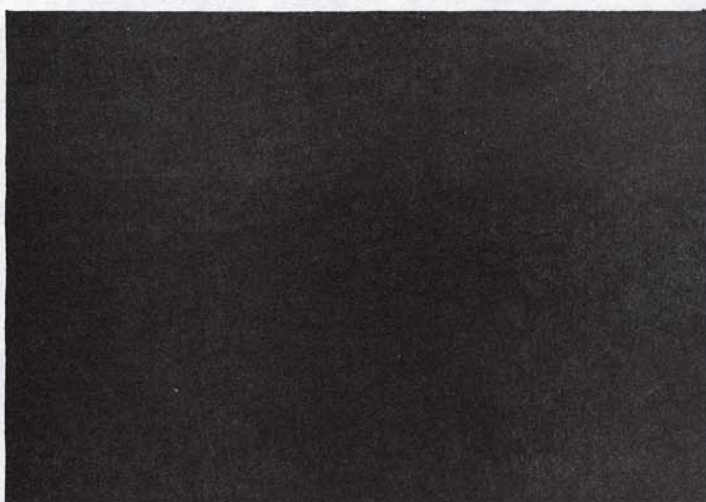
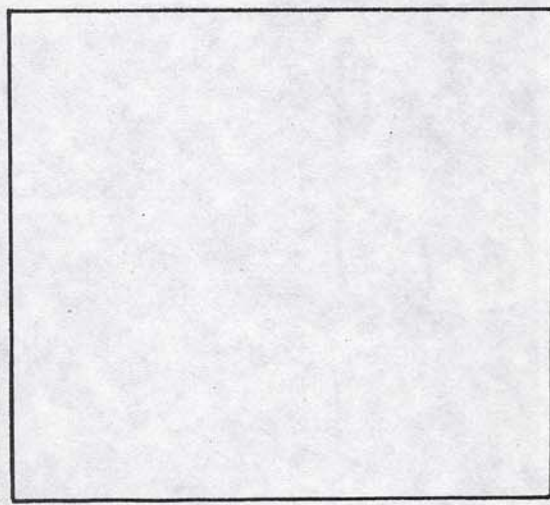
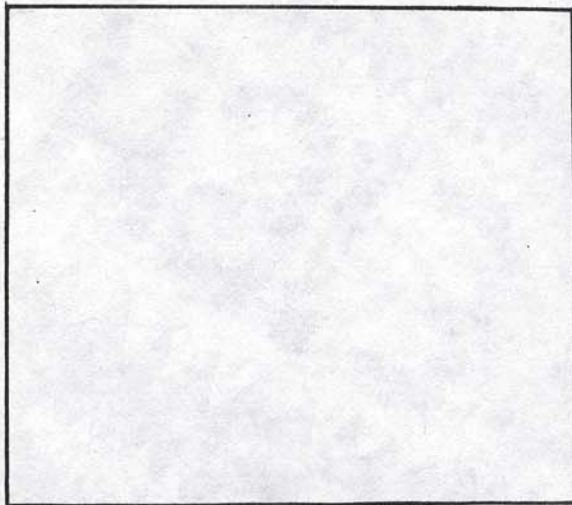
tatuoin nimeni elämän vieraskirjaan
ja jokainen kirjain oli
sydän
valkeata marmoria
kuin lintu joka lehahtaa lentoon
meren aallot siivissään

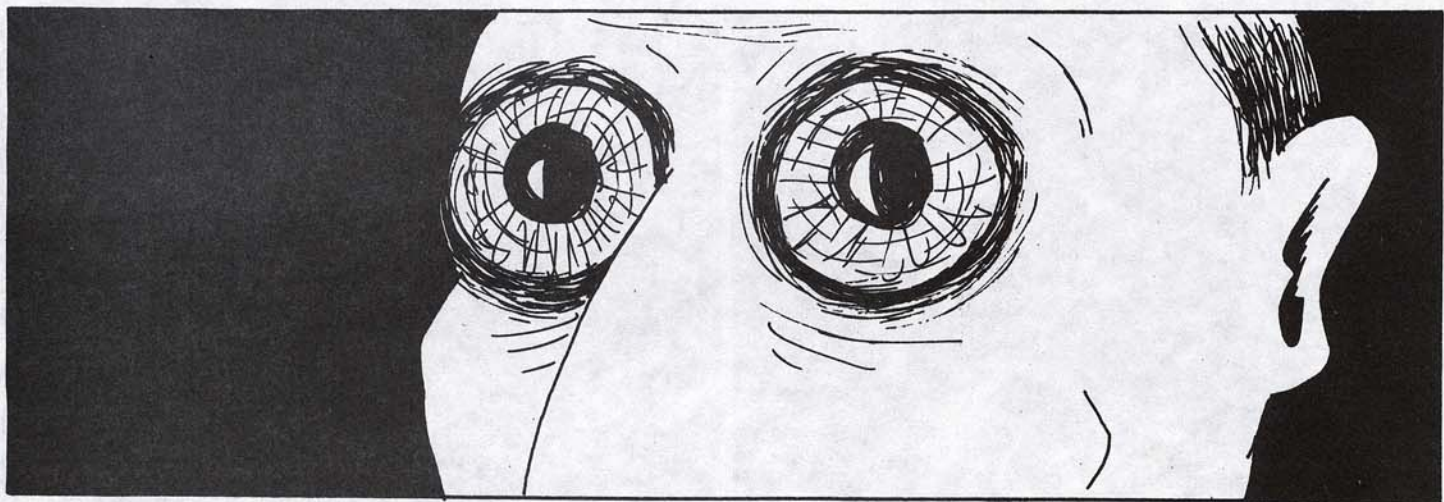
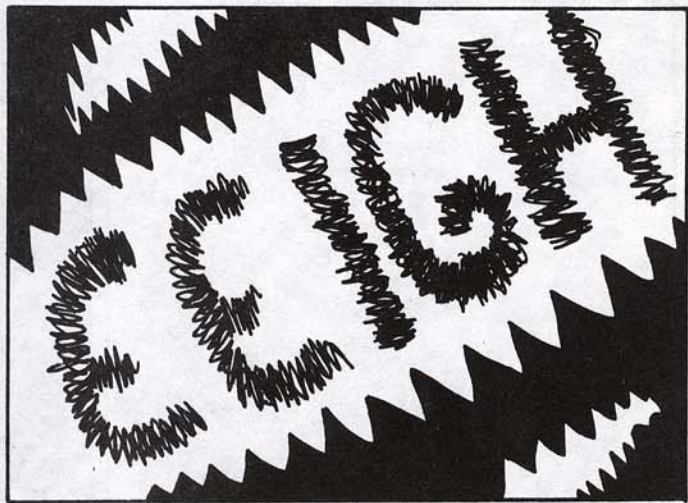
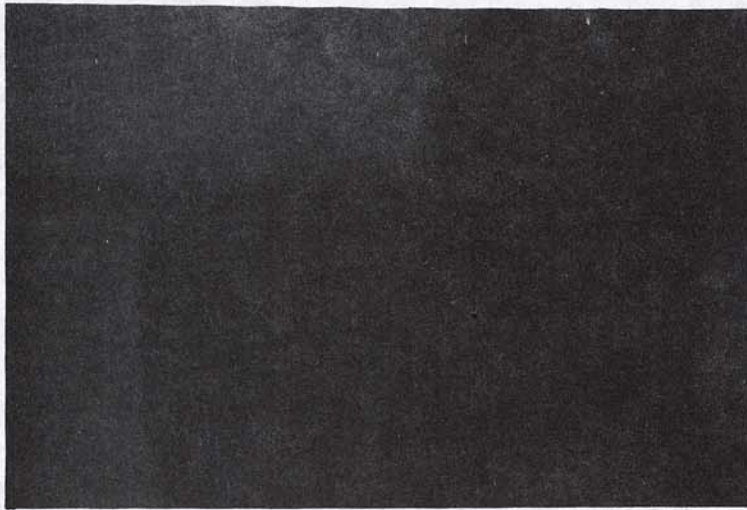
PORVARIN UNI

Porvarin uni alkaa mustavalkoisena, yksitoikkoisena ja tylsänä, samanlaisena kuin on hänen maailmansa, mutta muuttuu sitten hirveäksi painajaiseksi, jossa kaikki hänen salatuimmat pelkonsa tiivistyvät...
... ja hän herää omaan huutoonsa...

Huhhuh...

Ei se ollut -
kaan totta...
Se olikin vain
unta...

Minä jo ehdim kauhistua...
Luulin, että minusta
oli tullut
KOMMUNISTI...

Hyi olkoon!
**MAI
 NOK
 SIA**
 JA MUUTA TYHMÄÄ

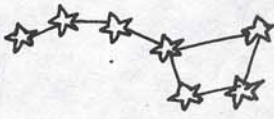
VERO: A ON YHÄ SAA-
 TAVANA: 1:STÄ VIELÄ MONTA
 KPL:ÄÄ. S.S. POPEDA, SLP, DAMVED
 2:STA MIUKAN JÄLJELLÄ. SIS
 TOSSA KUVASSA MAINITUT +
 OUTO SHÄMÄ, MITEN TEHDÄ
 ONAKUSTANNUS LEVY, KEIKKOJA,
 CARJA KUVA JA MUUTA.
 4 MK/KAPPALE MOLEMMAT 6MK
 TAMMIKUUNSSA TUNEE VERON
 JATKAJA, JONKA NIMEE EN JIE-
 HÄ TIEDÄ. SE SIS. NÄHD. AST-
 RO NAUTS, STALIN, JAAVI, YM
 5MK/KPL TAI 2:SSA OLLLELLA
 KUPONGILLA 4 MK
 OS. JUHA RINTANA
 KESKUSTIE 5
 19700 SYSMÄ

Porvarin uni on
 kokeellinen sarjaku-

va, jonka ensimmäinen versio on vuodel-
 ta -75. Tämä versio oli kuitenkin vä-
 rillinen ja tämän vuoksi tässä julkaistu
 sarja on lyhennelmä ko. sarjan musta-
 valkoisesta versiosta vuodelta 80, joka
 on kymmenen sivun pituinen. Tämä
 selityksensä siksi, että viime Nallepostir-
 sa ollut nelisivuinen lintu-sarja, joka
 edusti toisenlaista kokeilua, spontaania
 suoraan tussilla piirrettyä tarunnonvirta-
 sarjakuvaa, hämmästytti lukijoita. Avont...

ROSKA-magazine!
 Räimettä ja räpeltelyä
 Tilaa! 36 sivua A5
 N:o 1/81 5,-
 KOLME NUMEROA 5,- plus
 2 mk postareina
 ROSKA-LEHTI
 PL 23
 55121 IMATRA 12

Kuolleita

**SUOMEN
 KIRJALLI-
 SUUS**
 synt. noin 1510
 kuoli Pulkakatemian
 ilmestyessä syksyllä 1980
 "MINÄ ELÄISIN - JOS
 VAIN OLISI POWERIA"
 suremaan jäivät:
 Tommy Taberman
 Äidinkielen Opettajien Liitto

**Lokakuun
 Hallankumaus**
 synt. 7.11.1914
 kuoli 7.3.1921 yh-
 dessä Kronstadtin mat-
 ruusien kanssa
 "KAIKKIEN MAIDEN
 PROLETAARIT
 VETÄKÄÄ KÄTEEN"
 suremaan jäivät:
 Lev Bernstein ja
 Isaac Deutscher

Pienlehti ei saa olla liian siisti. Ettei tästä numerasta vaan tulisi liian siistiä, täytyy tehdä tähän yksi tällainen käsinkirjotettu sivu, jossa on paljo kirjoitusvihreitä. Tämä juttu on:

MIKÄ ON PIENLEHTIEN TARKOITUS

MIKSI NIITÄ TEHDÄÄN?

Tuoreimmassa ULO:ssa (n:o 9) oli sivun pituinen mielipide, jossa moitittiin pienlehtiä tietystä puutteista, kuten epäselvä ja soppainen ulkoasu, liikaa pienlehti-mainoksia, liikaa samanlaisia juttuja jne. En tiedä kenen kirjoittama se juttu oli, mutta se oli ihan asias. Kuitenkin oli melko koomista, että se oli juuri ULO:ssa, joka huolimatta siitä, että onkin ihan hyvä lehti, on kuitenkin hyvin tavallinen pienlehti ja toistaa kaikki kyseisessä artikkelissa haulettut virheet lukuun ottamatta soppaista käsialaa.

No, minun mielestäni nuo tuon artikkelin esiinmainnemat ^{tekemiset} puutteet eivät kuitenkaan ole niitä kaikkein pahimpia vaan tärkeämpi vika pienlehdissä lenee juttujen yksipuolisuus (bändejä, bändejä, voi jähve, aina vain bändejä ja musiikkia). Ei kai sitä voi kovin monipuolisia juttuja kirjoittaa, jos kirjoittaa aina vain musiikista.

Yleensä bändejä sitten aina kehuutaan mikä on kanssa mielestäni yksipuolista: minne jäi omat mielipiteet? Ja sitten vielä lehtien ulkoasu: jokaissa sama! Tätä yksipuolisuutta voisi vähentää esim. yrittämällä piirtää itse

29
TÄSSÄ KUVASSA PIENLEHTIEN PITKÄAIKAINEN AKTIIVILUKUA S. MERIKANTO ESITTÄÄ OMAN HAISEVAN MIELIPITEENSA ERÄÄSTÄ LAISESTA PIENLEHDESTÄ. HUOMAA ERTTUISESTI VASEMMAN KÄDEN ETUSORMIEN ASENTO.

FRUJA
PELLE
HASTI
VEHJÄ
PASKO
SUPER
MARKET
LEHTI
70c

tai jotenkin muuten. Sitten se siisteys: jonkinlainen huolellisuus olisi tietty paikallaan, mutta se ei saa olla mikään itse-tarkoitus, sillä myös jonkinlainen spontaanisuus tuntu tulisi ~~VIRHE!~~ säilyä. Tämä on melko mutkikas juttu; meillä on siitä kokemusta, sillä NP-ykkönen oli epäsiisti ja spontaani, kakkonen on taas siisti ja steriili.

Pääasiallinen vika nykyisten pienlehtien tekijöillä on kuitenkin (jälleen) mielestäni se, ettei vaivauduta miettimään, miksi sitä lehteä yleensä ollenkaan tehdään. Jotkut kai luulevat voivansa välittää uutta tietoa jostain jutuista. Hoh! Ainoa uusi tieto mikä nykyisin pienlehtien kautta välittyy, on se, että täällä jossain on taas joku uusi bändi, joka on tehnyt yhden keikan kirkonkylän lukion puurojuhlassa (eikä sitten koskaan mitään muuta teekkään). Vielä pari vuotta sitten näissä tämänkaltaisissa jutuissa esiteltiin ihan merkittäviäkin bändejä, nykyisin niitä ei kannata/jaksa lukea. Sitten on niitä, jotka luulemma tekevät lehtiä rahaa ja maineen takia! Noh, Jyrki Hömökäinen heitä siunatkoon ja auttakoon heitä menestymään urallaan.

Mielestäni, (taas) pienlehdillä ei oikein voi olla muuta tarkoitusta, kuin pyrkimys kommunikointiin, pyrkimys mielipiteiden esittämiseen ja vaihtamiseen. Ei tällaisilla harrasteena puuhatuilla pikkulehdillä ole mitään mahdollisuuksia uuden tiedon ja uusien juttujen esittämiseen, joten mielipiteet ja ehkä jonkinlaiset kaunokirjalliset tuotokset; siinä se pienlehtien pääasiallinen aihepiiri lienee. Enempi omaehtoista pienlehtikulttuuria, vähemmän muusikkajen perseennuolemista. Näin minun mielestäni; muiden ei tarvitse olla samaa mieltä.

Kiitos.

(KV)

Pienlehdille tyypillistä sisä-
lampiovyxtä!

Halleluja! Tää oli nyt taas oikeen semmonen suoraan päästä paperille ja painoon ~~VIRHE!~~ juttu pienlehtien pyhän perinteen mukaisesti. Edellisen sivun kuva ei ole näköinen, mutta SM:stä on ennenkin julkaistu ei-näköisiä kuvia (kts. Pohjasika n:o 7.)

RAINOTUOTE

KENELLE:

P. Kallio

Erkkilä

85500 Nivala

BLAA BLA

• RÄJÄYTÄ TAJUNTASI! SYÖ NALLERSTI! •